ANUL IV. - No. 23
1 OCT. 1928.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
și în Românul necinstit și înstrăinat!“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7.

TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ S. A.
STR. REGINA MARIA N-rul 4.

ANUL IV. — Nr. 23 Cluj, 1 Octomvrie 1928

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se ştie

Denunţăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureşenii, de pe urma căruia sătenii de baştină şi-au pierdut pădurile ce le aparţineau de veacuri:

Apărătorii, cumpăraţi cu banii lui Iuda, poartă numele:

EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

MIRCEA DJUVARA, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Bucureşti.

VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe duşmanii României la bârfirea ţării?

COSTA FORU, dela „anumita presă" şi

N. GHIULEA, membru în partidul naţional-tărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casaţie a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureşenilor, aşa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier, noi cerem cu stăruinţă, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieşit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca şi ceilalţi proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vişeului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparţinut din moşi-strămoşi.

In discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuţia generală a legii Cultelor (vezi revista ***Renaşterea,*** organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moţilor provenită din faptul că ***pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentaţi din Ardeal.***

Ştii, onorate cititor, cine sunt ***„poiticianii patentaţi",*** cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moţi de averea lor strămoşească? Iată numele celor vinovaţi:

EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

GHEORGHE LEON, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Cluj.

PETRE GROZA[1]), fost ministru averescan.

„INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ".

---

[1]) **Notă.** In ce priveşte participarea fostului ministru averescan, facem următoarea rectificare: *nu* cu Jidanul Tischler, ci cu următorii Jidani şi jidoviţi, dl Petre Groza a ajutat să fie despoiaţi Moţii de averea lor strămoşească. Ii scoatem la lumina zilei din registrul de firme dela Tribunalul Cluj vol. II. pag. 163 şi vol. XI. pag. 212, aşa cum stau împreună în Consiliul de administraţie al societăţii forestiere „Călăţele"; iată-i: *Dr. Petru Groza* deputat Deva, *Gh. Nedelcu* Bucureşti, *Hermei Sertil* Wien, Dr. *Emil Haţigeanu,* Dr. *Vasile Papp, Herman Sensieb, Kelemen Bernat, Weisz József, Zoltan Fényes, Otto Groedel* [cel din Maramureş).

Spovedanie iudaică.

In societatea noastră, ba chiar amestecați în viața politică, tot mai sunt unii oameni de bună credință dar de slabă gândire și lipsiți de orientare istorică în strâmta lor judecată, cari cred și în primul pătrar al veacului al XX, că Jidanii se pot asimila.

Cu 150 de ani înainte, pretinse capete luminate din Apus, afirmau, că singura piedecă ce a stat în calea asimilării a fost tratamentul juridic inegal aplicat Jidanilor în trecut. De aici urma, în raționamentul lor simplist, să se pășească la încetățenirea Jidanilor, și orice deosebire între fiii lui Israel și autohtoni va dispărea cu totul, afară de confesiunea mozaică, privită de creștini ca afirmarea nevinovată a unei credințe însoțită de norme privitoare la cult și întemeiată pe principii de morală. In superficiala lor cunoștință așa apreciau, premergătorii marei revoluții franceze, religia jidovească. Cum timpul învinsese intoleranța religioasă, era firesc ca generoșii revoluționari în ultima decenie a veacului al XVIII să introducă pe Jidani în marea familie franceză, încetățenindu-i în credința fermă că se vor asimila. Exemplul Franței a fost imitat peste hotare cu așa extindere, încât în mai puțin de un secol și jumătate Jidovimea din toate țările Europei a obținut drepturi civile și politice.

Această măsură nicăiri nu a rezolvit problema.

In anul de grație 1928 se vorbește de Jidani mai mult ca oricând. Un occidental cult, cu talent literar, scoborîtor prin linie bărbătească din Jidani, având mamă franceză, și anume, Judeul Edmond Fleg a scris o carte, de câte-va luni apărută, întitulată: „Po urquoi je suis Juif“ (pentru-ce sunt Jidan). Am dat un singur exemplu. Sunt nenumărate cazuri în publicistica mondială, cari dovedesc că chestiunea persistenții Jidanului ca Jidan se pune și se afirmă tot mai precis de către Jidani, cari nu se mai sfiesc să declare sus și tare că sunt, rămân și vor trăi până la sfârșitul veacurilor ca Jidani.[1])

In ce privește explicația faptului, prin ce mijloc s'au păstrat Jidanii printre celelalte neamuri rezistând asimilării, aducem un document prețios, asupra căruia invităm pe fiecare bun Român să mediteze și în special pe aceia, cari au ambiția să guverneze această țară. In 1916, în toiul răsboiului mondial, când lumea sângera pentru libertatea și dreptatea ce aveau să vină și pentru națiunile apăsate, căpetenii din neamul lui Izrael căutau să facă deplină lumină asupra cauzelor adânci, istorice, nesdruncinate cari au menținut acest neam în vălmășagul popoarelor și în vâltoarea timpurilor. O prețioasă contribuție la elucidarea acestei probleme, pusă în revista „Der Iude“, aduce și Evreul Dr. Iacob Klatzkin.

Pentru ca cititorii noștri să nu creadă din declarațiile-i ce vor urma, că este un Jidan, mai mult exaltat decât luminat, comunicăm faptul, că Iacob Klatzkin a scris de curând un dicționar filosofic (ebraic-german) asupra scrisului ebraic, (Philosophisches Lexikon des hebräischen Schrifttums) în 4 volume, apărut în editura „Esckhol“ dela Berlin.[2])

Iată cum explică acest Iudeu erudit, familiarizat cu istoria neamului său, a cărui limbă, și deci viață, o cunoaște dela hebraica antică până la jargonul actual din Orientul Europei, iată unde află el adevărata cauză a permanenții indestructibile a fiilor lui Izrael printre celelalte popoare. Citiți vă rog cu atenție, citiți de mai multeori pătrunzătoarea analiză și prețioasa mărturisire[3]):

„In religia noastră trebue căutată enigma duratei noastre printre străini, (în exil). Ea constitue puterea, care ne-a despărțit de celelalte popoare și ne-a unit în împrăștierea noastră. Zidurile de toți văzute ale Ghetto-urilor, pe cari le-au ridicat dușmanii noștri, nu ar fi avut acest efect. Zidurile nevăzute însă, cari se întemeiază pe religia noastră, pe cari în pribegie le-am luat cu noi și în așezările noastre tot mereu mai solid le-am construit, aceste ziduri nevăzute sunt „corturile lui Iacob“ cele mișcătoare, cari ne-au asigurat pretutindeni un cămin al nostru.

„Religia jidovească este plină de oprelişti care separă comunitatea noastră de lumea, ce ne înconjoară și ne ține departe de tot ce este străin. Religia jidovească este bogată în forme, cari și pe din afară și în fond ne leagă și ne caracterizează ca o unitate. In opoziție cu celelalte religiuni, a noastră nu coprinde un învățământ de simple idei, ci un învățământ de legi.

„In legile noastre am pus în practică dreptul de a dispune de noi înșine. Noi am pierdut statul nostru, dar nu am pierdut constituția noastră de stat; amândouă aceste bunuri noi le-am salvat ca stat transportabil, care ne-a dat putința să ne păstrăm și în „Diaspora“ (împrăștiere) un fel de autonomie națională.

„Deși multe legi nu s'au mai aplicat după pierderea statului nostru, totuși în liniile sale largi sistemul legiuirilor noastre a rămas în vigoare; el a fost lărgit și prin dispoziții mai precise s'a întregit și perfecționat. Numai codul de legi, cel jidovesc, a stăpânit și mode-

---

[1]) NOTĂ. Pentru a dovedi odată mai mult existența acestei concepții în cercurile intelectuale jidovești, cari dupăce au pătruns în societatea ariană și se bucură de toate avantajele acestui contact pe baza unei desăvârșite egalități ar putea cădea în ispita asimilării, reproducem mai jos următoarea scrisoare adresată de către Edmond Fleg, în cartea mai sus citată, nepotului său postum, pentru ca aceia dintre ai noștri, cari până acum nu s'au dumerit asupra problemii, să se lumineze cel puțin în ceasul al XI și să-și revizuiască pu tarea față de Jidani în urma convingerii celei nouă atât de târziu dobândită.

Iată scrisoarea tradusă din cuvânt în cuvânt:

Nepotului meu
care încă nu s'a născut.
E F.

Sunt întrebat de ce sunt Evreu. Ție îți voi răspunde, nepoate, care încă nu te-ai născut

Când vei fi tu destul de mare pentru a mă înțelege? Fiul meu mai în vârstă are 19 ani, celalalt 14. Când te vei naște? Peste 10 ani, peste 15 poate... Când mă vei ceti? Pe la 1950, 1960? Se va mai ceti la 1960? Ce înfățișare va avea lumea? Mecanica va fi suprimat sufletul, spiritul își va fi creat un nou univers? Problemele care mă neliniștesc astăzi vor mai însemna ceva pentru tine? Vor mai exista Evrei?

Cred că da. Ei au supraviețuit Faraonilor, lui Nabucodonosor, lui Constantin, lui Mahomet, inchiziției și asimilației: desigur că vor supraviețui și automobilului.

Dar tu, copilul meu, te vei simți tu Evreu? Mi se spune: — Ești Evreu, fiindcă te-ai născut Evreu; n'ai vrut acest lucru; nu-l poți schimba. Iți va ajunge această explicație, pentru cazul când, născut Evreu, nu te vei mai simți Evreu?

Eu însumi, la 20 ani, credeam a nu mai avea nimic din Izrael; eram convins că Izrael merge spre pieire, că peste 20 ani nu se va mai vorbi de el. Acei 20 ani au trecut, și alți 12 încă, și-am redevenit Evreu, atât de evident încât sunt întrebat de ce sunt Evreu.

Ceeace mi s'a întâmplat, ți se poate și ție întâmpla, micul meu. Dacă ți se va părea că flacăra lui Izrael s'a stins în tine, privește și așteaptă; într'o zi ea se va aprinde din nou. E o poveste foarte veche pe care fiecare veac o reîncepe. Izrael a avut nenumărate prilejuri de-a muri; deatâtea ori a și înviat Vreau să-ți povestesc cum a murit și cum a înviat în mine, pentruca, dacă moare în tine, la rândul tău să-l simți renăscându-se.

Astfel voi fi condus pe Izrael până la tine, tu-l vei duce până la alții, dacă vei vrea, dacă vei putea. Și atunci amândoi vom fi păstrat și transmis, în felul nostru, porunca divină:

„Vorbele, pe cari ți le poruncesc astăzi, să fie în inima și sufletul tău; leagă-le ca semn de mâna ta și să fie ca un fruntar între ochii tăi. Intipărește-le în mintea copiilor tăi“...

[2]) Asupra modului elogios cum este judecată această operă, vezi „Jüdische Presszentrale Zürich“ No. 487 din 16 Martie 1928, pag. 17.

[3]) Apărută în revista „Hammer“ No. 319. comentată de cunoscutul scriitor german, specialist în problema jidovească: *Teodor Fritsch.*

Iat viaţa noastră în toate manifestaţiile ei. Singură jurisdicţia jidovească a fost hotărîtoare pentru noi. Jurisdicţiei ţării care ne-a găzduit, nu am cerut ajutorul şi nu am recunoscut codul de legi al acelei ţări. Când ne-au fost impuse acele legi, le-am privit ca o fatalitate, pe care noi neîncetat ne-am străduit să o înlăturăm şi să o ocolim. (Acele legi străine) au păstrat caracterul de violenţă al unei stăpâniri criminale, chiar când am fost siliţi să le sancţionăm prin formula: „legea stăpânirii este o lege valabilă". De aceea, acela dintre ai noştri care a denunţat pe un Jidan la guvern („Mossar") a fost privit ca trădător, a fost pedepsit la daune interese şi amenzi şi expulsat din comunitatea noastră.

„Principii noştri de exil, Gaonim, Rabbinim, nu erau preoţi şi îngrijitori de suflete — ca rabinii moderni din Apus, cari transformă Judaismul într'o biserică şi apropiindu-se de preoţimea creştină, îşi dau şi ei numele de preoţi şi îngrijitori de suflete, — ei erau căpeteniile şi administratorii comunităţii noastre; ei erau judecători „Dajanim"; ei erau autorităţile superioare ale statului nostru în exil.

„Tribunalele lor aveau competinţa să pronunţe pedepse şi să le execute. Dispoziţiile lor nu aveau numai autoritate religioasă, pedepsind nesupunerea şi călcarea normelor cu excluderea din comunitatea religioasă, ci constituiau mijloace de forţă ale unui regim aspru şi exemplar organizat, care urmărea abaterile într'un mod foarte oficace. Noi ne-am supus cu iubire, dar şi cu frică puterii legilor noastre.

„Aşezământul legilor noastre ne-a păstrat în „Diaspora" un sistem economic, religios-naţional, care în funcţiunile şi în instituţiile lui coprindea multe ramuri de câştig deşi unele forme, condiţionate de legătura cu ţara noastră, nu puteau să fie întrebuinţate pentru străini.

„De aceea, stăpânirea străină nu ne-a putut răpi administrarea noastră prin noi înşine, câtă vreme am stat sub imperiul legilor noastre şi al învăţătorilor legilor noastre. Noi nu am fost o comunitate religioasă, noi am format o comunitate juridică şi economică de sinestătătoare. Nu o confesiune, (nu afirmarea unei credinţe) ci mai cu seamă norma de drept a fost cimentul care a ţinut poporul laolaltă. Nu atât conţinutul religios şi moral al Iudaismului, ca fiind formele concrete ale organizaţiei statului nostru, ne-au despărţit de celelalte naţiuni în mijlocul cărora am deschis corturile noastre. Noi nu ne-am odihnit în zilele de odihnă ale poporului-gazdă, nu am sărbătorit zilele lui de sărbătoare, nu am împărtăşit cu el bucuriile şi suferinţele lui, şi nu ne-am îngrijit de prosperitatea statului străin. Un zid puternic, de noi înşi-ne ridicat, ne-a despărţit de poporul-gazdă, şi dincoace de zid trăia un stat jidovesc în miniatură".

Din această spovedanie iudaică, sinceră şi prin istorie verificată, oricine înţelege cât preţ se poate pune pe calitatea de cetăţean, acordată Jidanilor în statul unde locuesc întâmplător şi fără nici o rădăcină sufletească. Din aceeaş spovedanie, orice Român cu grijă de viitorul neamului său, poate vedea şirul de greşeli neiertate, ce s'au comis în toate statele dela marea revoluţie franceză până după răsboiul mondial, prin încetăţenirea Jidanilor.

Şi pentrucă mai bine de un veac oamenii politici ai Europei au bâjbâit prin întuneric în această chestiune, dându-i o soluţie inoperantă — cum rezultă din faptul că asimilare nicăeri nu s'a produs, — mă simt dator să reamintesc contribuţia unei înalte minţi româneşti, de care trebuia să se ţină seama la deslegarea spinoasei chestiuni, şi cu acest prilej aduc un omagiu de admiraţie acelui bărbat de stat al României mici, care în calitate de plenipotenţiar, prin claritatea ideilor şi pătrunderea simţului său politic, a impus respect lui Bismark în Congresul dela Berlin, reproducând mai jos judecata lui fixată atunci, când în Divanul *ad-hoc* al Moldovei, Armenii şi Jidanii („sudiţi") cereau drepturi politice dar pretindeau să rămână şi mai departe ca naţiuni deosebite:

Ascultaţi, domnilor fruntaşi politici, cari cu toţii, câţi vânturaţi şi frământaţi atmosfera acestei ţări, apăreţi ca o droaie de pitici faţă de *Mihail Kogălniceanu*, ascultaţi şi vă inspiraţi din lumina cuvintelor lui, rostite în şedinţa din 12 Noemvrie 1857[4]):

„Pentru sudiţi, pentru naţia armeană şi eu sunt tot aşa de aspru caşi Dl Sturdza; şi pentru unii şi pentru alţii, eu nu am drepturi politice. Şi unora şi altora le zic: Dacă sunteţi naţie armeană, nu aveţi nimic a face cu drepturile naţiei române! Voi cari aţi desperat de viitorul ţării noastre, voi cari în timpuri nenorocite nu aţi luat parte la durerile noastre, ci v'aţi tras sub steaguri străine, voi pentru mine nu puteţi fi pământeni! Astăzi când soarele începe a luci şi pentru România, razele sale nu trebue să lumineze şi să încălzească decât pe fiii săi, pe cei ce au răbdat şi viscolul şi restriştea".

Supun aceste rânduri reflecţiei acelor puţini oameni politici, cari în ticăloşia vremurilor de astăzi mai găsesc în sufletul lor curăţia şi seninătatea să se ocupe de marile probleme ale neamului întregit.

I. C. Cătuneanu.

[4]) Vezi *Acte şi Documente relative la Renaşterea României*, publicate de Dimitrie Sturdza şi Colescu-Vartic vol. VI partea I, procesul verbal No. 17.

Oglinda partidului liberal.

Dupăce am înfăţişat cetitorilor noştri oglinda partidului naţional-ţărănesc, aşa după cum reiese aceea dintr'un manifest al francmasoneriei din Cernăuţi către alegătorii săi evrei, spre a fi obiectivi voiu cerca, să scot în relief o icoană, în revista noastră, şi pentru partidul liberal. Aceasta şi pentru ca să rămânem într'o perspectivă mai apropiată de adevăr, ce priveşte aceste două partide.

Manifestul fotografiat al francmasoneriei, de altfel nu prezintă numai pe naţional-ţărănişti, ci şi pe liberali. E o oglindă dublă: într'o parte a sa, partidul naţional-ţărănesc e prezentat ca filosemit şi protector al Evreilor; în ceealaltă parte partidul naţional liberal e prezentat ca *antisemit feroce, brutalizător al Evreilor.*

De-ar corespunde această oglindă absolut adevărului, atunci liberalii s'ar confunda cu L. A. N. C., iar U. E. R. s'ar confunda cu naţional-ţărăniştii, ceea ce-i absurd. Nu poate fi adevărat nici pentru simplul motiv, că manifestul este pus la cale de francmasoni.

Dacă Jidanii se confundă, prin atitudinea presei lor din Sărindar — complectamente cu naţional-ţărăniştii, şi tot atunci se confundă ei şi cu liberalii prin alianţa cu Uniunea Evreilor Români, e bine, ca cel puţin noi L. A, N. C. să vedem clar pe cei ce vreau să se confunde şi să-i apreciem pe toţi real şi fără exagerări.

Noi L. A. N. C. nu suntem partid şi nici nu trebue să fim nici când partid. *Dezideratete noastre încolţesc şi cresc în pieptunile bunilor Români, fie aceia părtaşi oricărui partid.* — Acesta-i purul adevăr, şi... să ţinem seamă de el, căci... dat-am eu de un liberal — multiplicat — la Braşov (nu se confundă, cred, cu Dl Mateescu), antisemit născut, iar nu făcut şi dat-am şi de prieteni naţional ţărănişti, preoţi şi dascăli de toate nuanţele, **cari se complac cu**

ideile noastre, *şi nu cu aceea, ce fac din unii domni, să se confunde cu ceice fac apel către alegătorii evrei.*

Noi suntem organizaţie politică, e drept. *Dar de întărirea noastră, partidele politice româneşti, în sufletul românesc şi în partea neinteresat românească a lor, toate trebue să se bucure.*

Noi n'avem interese de-a înăspri fricţiunile, ci din contră avem tot interesul de-a canaliza aceste asperităţi şi a ajuta la formarea unui spirit mai conciliant şi între partide.

Invrăjbirea este îndeletnicire şi mijloc de subminare evreesc. Drumul nostru e al reconcilierii contrastelor şi al scrutării adevărului. Sper că în cele ce am arătat până aici în căutarea şi mijlocirea unei oglinzi mai curate a naţional-ţărăniştilor şi a liberalilor, am reuşit să mă apropiu de adevăr, când în loc de oglindă, am dat de confuzia cea mai desăvârşită a oamenilor şi Românilor buni şi de ispravă, în tovărăşia oamenilor şi Jidanilor răi şi de isprăvuri.

Prin propaganda sa L. A. N. C. duce adevăr şi face lumină. Lumina şi adevărul, — celor buni şi de ispravă, place, a celor răi şi de isprăvuri, nu convine. Primii vor ieşi la lumină, cei răi se vor ascunde de lumină şi... se va ajunge cu timpul să fie peste tot lumină, şi'n lumină se va putea de fapt construi oglinda diferitelor partide politice, fiind atunci şi ele... mai curate.

Azi, foarte cu greu se poate scoate adevărul la suprafaţă. Intunerecul e mare, abia licăreşte, ici-colo, vre-o rază de lumină.

Că cu ce greu poţi să ajungi la adevăr şi să-l cunoşti, servesc cu un exemplu:

Cunosc chestiunea şi pericolul evreesc destul de bine, aşa, că am convingerea că nu prea poate să treacă, pe dinaintea ochilor mei, neobservat. In nemulţumirile exagerate ale partidului naţional şi ale presei ce-l susţine, după perdea, vedeam uneltirile jidoveşti în plină desfăşurare. Şi de fapt aveam dreptate, căci exagerarea, ne mai fiind adevăr, e minciună: deci aparţine lui Iuda şi Iudaismului său. In timbrul lui Christos, în presă — mai ales — n'avem voie să exagerăm. Ni se cere purul adevăr, ne-o cere morala şi credinţa poporului nostru încă nealterată, când spune: „Cum să nu fie aşa, când am văzut-o aceasta scris, negru pe alb?"

Dovezi de exagerare a neajunsurilor, având nenumărate, în presa de opoziţie, Iudaismul acesteia îmi era întemeiat. Nici n'o mai citeam. Nu înţeleg aici numai Dimineaţa şi Adevărul, presă coşer jidovească; Cuvântul şi Curentul încă nu le suferearn. Imi rămânea singur Universul. In astfel de împrejurări, dând şi peste Manifestul francmasonilor dela Cernăuţi, este mirare, dacă l-am confundat cu oglinda partidului naţional-ţărănesc? Nu. E mirare că nu ne-am confundat cu liberalii, cât antisemitism şi huliganism le atribuie acestora Loja Română dela Cernăuţi.

Mi-a trebuit să mă duc la Braşov, şi în propagandă, să iau contact cu poporul şi cu reprezentanţii acestuia, preoţi şi învăţători. Fie liberali, fie naţionali-ţărănişti, nu impoartă, toţi mă înţelegeau; dar mai ales ne înţelegeam împreună.

Singur, reprezentantul pe judeţ al guvernului, D-l Prefect Mateescu, a rămas neînţelegător şi neînţeles de nimeni.

Reprezentantul legii şi legalităţii, reprezintă ilegalitatea, călcând legile în picioare, cu furie.

„Cum se topeşte ceara de faţa focului", *aşa se va topi Mateescu nedreptatea la Scaunul Inalt al Dreptăţii ministeriale; crezut* — însă nu făcut.

Drumul al 2-lea la Bucureşti a avut rezultat pozitiv. *Dl Ministru Duca s'a manifestat ca reprezentant al legii,* autorizând telegrafic adunarea din Braşov anunţată de mine.

Intrunirea dela Braşov, autorizată de Dl Ministru Duca, a fost zădărnicită. Abuzul de putere, călcarea legilor în picioare, se întovărăşesc aici cu anarchia personală. *Nu numai legile, aici şi miniştri se calcă de către prefectul liberal în picioare.* N'aşi fi putut-o crede aceasta niciodată! Acum? Da.

*

Libertatea cuvântului nu o respectă nici Ministerul de Interne al Dlui Duca. Am deja dovadă şi la aceasta: Cererea înregistrată sub nr. 8923, 1. VIII, se soluţioneaza în 7. VIII, cu aceea, că *se amână soluţiunea până la noi dispoziţiuni,* — pricepem — şi această soluţie e pusă la poştă în 3 Septemvrie — pricepem.

Iată-mă trecut şi eu în rândul celor nemulţumiţi.

Văd exagerări de-o parte, le văd şi de alta. *Exagerările liberale, în cele din urmă, mi se par însă atât de mari şi de urîte, încât reproducerea lor prin faţa partizanilor de bună credinţă, repudiază cel puţin un:* **Destul a fost!**

Nicolae Popa,
prof. Cluj.

Sumanul, opinca şi iţarul din partidul naţional-ţărănist.

Monitorul ritual „Dreptatea", trambulina ilariantă a revoluţionarilor circumcişi din partidul şabăsnaţional-ţărăniştilor, editat de sateliţii ciraci ai finanţei internaţionale jidoveşti, aduce în Nr. 272/928 o dare de seamă din prilejul continuării purimului de măsläduire a dubioşilor aderenţi ferventi, adunaţi în sindrofie politică în mahalaua Bucureştiului: Obor.

Vorbăria găgăuţească, aruncată ca o lavă de vulcan furibund, de gaşperii nesăbuiţi — metamorfozaţi în oratori ocazionali — cari pescuesc din prostia mulţimii ciolanul gras şi mare pentru bulimia burtei lor, nu interesează pe nimenea, dintre cei cari poartă cap omenesc şi nu bostan jidovesc, ca coroană pe trupul lor.

E tot aceeaş flaşnetă hodorogită, ce scârţâie de zece ani, urletele coşer de ponegrire şi umilire, a tot ce e românesc şi creştinesc în hotarele acestei ţări răbdurii până dincolo de laşitate.

Ceeace însă, trebue necondiţionat relevat, sunt massele de *„ţărani"* şi *„gospodari"*, *„clasele muncitoare"* şi *„producătoare"*, cari cu regularitate de ceasornic formează grosul entuziaştilor contribuenţi şi manifestanţi politici ai acestui partid.

Şi cum cu toţii sunt descedenţi direcţi din arcaşii orheiani ai Lui Ştefan Cel Mare şi Sfânt, sau din eroii dela Goroslău ai Lui Mihai Viteazul, fie din pandurii olteni ai Lui Tudor Vladimirescu, sau lancierii şi tunarii, cu tunuri de lemn ai Lui Avram Iancu, apoi din şoimii Regelui Coroanei de Oţel, sau a Celui Întregitor de ţară, se impune să fie eternizaţi ca o pildă prea grăitoare de entuziasm, jertfe şi vitejie pentru generaţiile viitoare, ce se vor adăpa nesaţios din Sfânta lor mucenicie, sămănată din belşug pe altarul patriei, în vremurile grele şi de răstrişte, caşi cele de acum.

Acest act, trebue să fie ceva excepţional, grandios şi neperitor şi de aceea, propun să fie acăţaţi, sau aruncaţi încă de vii în furci şi crematorii, iar în sala festivă a fraţilor din partidul sabăşnaţional-ţărăniştilor, să fie mâzgălite numele şi jertfelnicia lor, cum o redă cu caractere de afişe monitorul lor: „Dreptatea"[1]):

[1]) No. 272/1928 din 10 Septemvrie.

„Fond de rezistență

Au mai contribuit d-nii dela Org. circ. 23 : București.

Iacob Binder	500
Osias Melick	300
M. B	250
Kraft H.	100
Leventer Hascal	100
Alexandru M.	100
Moritz Reuter	100
Solomon Weiss	100
Mișu Kurtzberg	100
Jean Riegle	100
Carol Rotman	100
Henry Wechsler	100
Iosef Tendler	100
S. Schmill	50
B Gruber	50
H. Rauchwarger	50
S. Hornștein	50
D. Șapira	50
S. Goldștein	50
A. Bocler	50
B. Schmilovici	40
Efraim Steinberg	40
M. Nurnberg	40
D. Abramovici	40
Vincasohn	40
Gheorghe Kardeș	30
B. Solomon	30
Calman Kaner	20
Jean Schwartz	20
M. Goldman	20
Iancu Leibovici	20
Colectat la Intrunirea de Joi 30 Aug prin d-nii Anghelescu și Herșcovici	300
TOTAL LEI	2280"

După cum vedeți, toți sunt „dorobanți și căciulari, Români de viță veche" din armata Domnului Maniu, numai cât, poartă în loc de „opinci, suman, ițar și cușma pe-o ureche", tabăs, mațăs și caftane, iar ca armament cartușele și obuzele de aur, din noua tactică de luptă, a rezistenței cetățenești, făurită tot de ei și pusă în practică sub firma ipochimenilor bastarzi, desrădăcinați de sângele și glia românească.

Dar, pomelnicul nu se începe și nici nu se va sfârși aici. Din cele câteva milioane adunate pentru scopuri subversive, 99% sunt din buzunarul fără fund al leprei jidovești.

Și aceastea, numai în vre-o câteva luni.

Dar de când cu concubinagiul ipocrit al celei mai contradictorii imposibilități de alianță, mai presus chiar decât unirea focului cu apa, câte zeci de milioane șterpelite din punga țăranului român, vor fi vărsate într'u jidovirea mentalității sângelui și acțiunii, băștinașilor acestei țări?

Să nu se treacă cu vederea, că din totalitatea contribuabililor la rezistența cetățenească, nu numai că nu e nici un Român, dar nici cel puțin, vre-un statist mascat, aparținător vre-unei naționalități creștine.

Și-apoi să nu strigi din răsputeri, ca să se audă dela un capăt la celalalt al globului pământesc, unde se mai lăfăiește vre-o porodiță de-a Satanei:

Trăiască partidul: șab. naț.-țăr.!

Ce zici Domnule Maniu?

Caius Valea.
(depe Valea Someșului)

Până când „Monitorul Oficial" va mai boteza Jidani?

Știu prea bine că nu echivalează cu o distracție a creierului, lectura zilnică a Monitorului Oficial.

Oamenii de litere îl detestă pur și simplu, iar ceilalți muritori nu-l apreciază decât atunci când necesități inexorabile i-au forțat să recurgă la proza gazetei noastre de stat, pentru informațiuni, sau eventuale formalități ce implică anumite acte, întru desăvârșirea perfecțiunii lor juridice.

Legile și decretele publicate, interesează iarăși un număr infim de cititori, așa încât majoritatea argumentelor pledează pentru abandonarea unei astfel de lecturi.

Totuși literatura rigidă a oficialității nu se prezintă fără interes. De multe ori sub masca șabloanelor stereotipe de formă și stil se ascund potlogării de toate calibrele, pe cari pecetea coloanelor oficiale le învestește cu calitățile faptelor licite. Mi-am propus să notez astăzi câteva observațiuni în jurul cotidianei hoții de nume, practicată într'o largă măsură cu ajutorul instituției de stat, ce se numește comun, Monitorul Oficial.

Botezul public, sistematic și permanent al indivizilor ce vor să apară în postura lupului din fabulă, cu părul schimbat, a ajuns să revolte întreaga opinie publică românească adevărată. Câteva cazuri de celebre hoții de nume românești, vestite în ceeace avem noi Românii, mai scump — istoria țării noastre — demonstrează până la evidență impertinența banditilor, cari pentru 95% sunt Jidani. Și într'adevăr ce poate fi mai scandalos decât *furtul numelor viteților noștri eroi,* răspândiți prin veacuri, de către trădătorii de țară, de toate zilele.

In ciuda alarmei dată de cei conștienți de gravitatea faptului, botezul formalist, dar periculos, a continuat.

Au intrat pe-o poartă a Monitorului Oficial, Jidani, și-au ieșit pe cealaltă, Români!..

Teribilă metamorfoză! Se vede că Darwin, n'a cunoscut instituția Monitorului oficial românesc, înainte de a fi lansat faimoasa-i teorie.

De unde până unde să faci din Jidani, Români? Secretul trebuie conservat în țară sub formă de monopol al statului. S'ar putea întâmpla ca vr'un naiv incorijibil să-l descopere străinătății și atunci valoarea celebrei noastre descoperiri s'ar perima. Rețeta ar fi adoptată și aiurea — montajul fabricii de naționalizare costă prea puțin în raport cu produsul obținut — bine înțeles dacă în respectivele țări nu se cresc și exemplare din rassa lui Fălcoianu. Acestea ar fi calculele în jurul conservării titlului nostru de paternitate, cum și a fructelor invenției noastre...

Cu toată lipsa de atenție în utilizarea mașinii de fabricat Români din Jidani, constatăm însă, că străinii nu s'au prea grăbit să ne fure secretul de stat, rezervându-ne exclusivitatea procedeului — după noi — ingenios.

Evident o minune și natural ne întrebăm: Au văzut ei ceva, ce nu vedem noi? Logica răspunde afirmativ, iar constatările făcute, studiind activitatea destructivă a proaspeților Românași în toate domeniile productive ale vieții românești, întărește definitiv afirmația de mai sus.

Și-acum mă gândesc cu amărăciune, cât de fals răsună ecoul, infailibilei expresii „cifrele vorbesc", atunci când demagogi de răspântie, sau naivi profani, demonstrează matematicește în ocazii solemne, înmulțirea excesivă a elementului românesc în țara ce cu mândrie ne place s'o numim adesea: România Mare.

Nu domnilor! Cifrele nu vorbesc; există cifre brute și cifre nete.

Cifrele trebuesc interpretate și în interpretarea lor precisă, constă aplicarea adevăratului talent al omului — ce nu numai se zice, ci și este — de stat. A fi orfan de acest elementar simț de statistică oficială, înseamnă a ignora realitatea ce nu rareori se ascunde după cifre, căci ce folos va trage România — spre exemplu — după cei 1.000.000 de soldați ce-i va trimite în foc într'un viitor răsboiu, dacă din aceștia 300.000 vor fi Jidani?

Cred că nu este nevoie să repet înc'odată, cum și-au făcut Jidanii datoria în răsboiu față de țara ce-i hrănește ca pe paraziți, pentrucă nu-mi închipui să nu se știe de toată opinia publică românească, ecuația stabilită de viteji noștri ofițeri pe fronturile de luptă: 1 Jidan = 1 spion = trădător. Multiplicați această egalitate cu formidabilul înmulțitor 300.000

și în fața viziunii primejdiei ce ne amenință mă'ndoiesc că ar exista cineva, oricât de cinic și venal ar fi, ca să nu se cutremure.

Un început de clasificație a cetățenilor acestei țări a fost făcut de marele Român Octavian Goga, cu ocazia recensământului ordonat în calitate de ministru de interne, când se cerea celor înscriși în fișele biroului de statistică să declare și origina etnică — cu alte cuvinte — să răspundă cel chestionat ce este: Român născut, Jidan născut, etc.?

Cei vizați au țipat ca din gură de șarpe, falșificând în ultima instanță, datele. Recensământul a eșuat, dar nu e firesc ca în fața insuccesului momentan, să dezarmăm. Nereușita este o dovadă în plus că intenția pornise pe drum bun, iar dacă cei interesați au izbutit prin fraudă să rămână ascunși sub masca confecționată de Monitorul Oficial, nu înseamnă că demascarea lor este imposibilă. Imperfecțiunea mijloacelor de cules datele statistice se poate corecta, iar pentru prevenirea declarațiilor false s'ar putea prevede pedepse destul de grave, în joc fiind interesele superioare ale statului.

Clasificarea este o necesitate de stat ce se impune cu atât mai urgent, cu cât la orizont nu se ivesc zorile unor zile mai bune, iar un recesământ în genul celui preconizat de dl Octavian Goga, ar fi cea mai elementară măsură de prudență, dictată de disciplinile aspre ale unei politici de stat active.

Aceasta este numai o parte din tâlcul povestii cu Monitorul Oficial. Este latura care amenință într'un viitor, mai mult sau mai puțin apropiat, țara noastră, ale cărei perspective, așa cum se pregătesc cu concursul Monitorului Oficial și al altor instituții similare, obligă pe cei, în sufletul cărora mai licărește un pic de conștiință românească neîntinată, să reflecteze îngrijorați asupra vremurilor ce ne așteaptă.

Mai sensibil, dar paralel cu pericolul viitor ce ne pândește din umbră, avem de suferit în prezent depe urma invaziei jidănești, tolerată și încurajată de politicianii venali, pe cari lumina vie a arginților lui Iuda îi împiedică să întrevadă primejdia ce ne amenință însăși în existența statului nostru național. Și dacă slugile și complicii Jidanilor strălucesc prin complecta ignorare a pericolului jidănesc, poporul românesc adevărat, cel impilat, jefuit și obijduit, presimte viitorul întunecat ce ni se pregătește, iar reacțiunea firească, acea măsură elementară de *politică a instinctului național* — cum fericit o numea marele dispărut Take Ionescu, a început să se manifeste prin disprețul și ocolirea acelor străini de neamul și de rassa noastră, cari ne pregătesc în complicitate cu asina noastră indolență, o moarte lentă și lașă.

Jidanii s'au sesizat de gravitatea strigătului de alarmă, purtat pe toate buzele: Feriți-vă de Jidani — și pentrucă numele lor pocite constituia primul certificat de calitățile indivizilor ce le poartă, s'au gândit să găsească o modalitate care să șteargă urmele aparente ale distincției. Cu o pasiune diabolică au recurs la botezul formal al numelor românești, însușindu-și această platformă comodă întru continuarea operii lor de jaf și distrugere.

Monitorul Oficial — acest naș public — a lucrat zilnic și foarte activ, încât astăzi lumea numelor românești este inundată de mulțimea enormă de nume botezate, ce pretind în virtutea asimilării de formă, un titlu de a jefui pe aceia cari au primit botezul de sânge pe câmpurile de bătaie. Intre cei botezați de Monitorul Oficial și cei botezați pe câmpiile din jurul Mărăștilor și Mărășeștilor este o deosebire ce ar trebui să sară în ochii oricui. De ce legea să le acorde egalitatea de tratament?

Celelalte fațete ale ghicitoarei mele le-am desvelit mai sus; mă întreb totuși cu o sinceritate năvalnică și firească: până când Monitorul Oficial va mai îndeplini funcția de cristelniță oficială pentru Jidanii pripășiți în țară cu gândul jefuirii și subminării statului nostru?

Gheorghe I. Popescu
student
Academia Comercială, Cluj.

Răspunsul nostru.

In articolul, intitulat „In drum spre Haga" din ziarul „Curentul" din 13 Sept. 1928, dl Pamfil Șeicaru pune întrebarea: Cum se face că România întregită prin câștigarea răsboiului și democratizată prin reforma agrară, fiind în drept să se bucure de simpatia lumii postbelice și de sprijinul efectiv al Ligii Națiunilor, este totuși mai izolată în opinia publică mondială decât actuala Ungarie, vinovată de participare la odiosul răsboiu de agresiune teutonă, falsificatoare de bancnote, contrabandistă de mitraliere, intrigantă și bârfitoare, reacționară și latifundiară în aceasta lume nouă a revendicărilor democratice. Distinsul publicist formulează această întrebare: „Ce ne face așa de respingători, de ce facem în jurul nostru vid de simpatii, chiar atunci când de partea noastră stă lumina caldă a dreptății"?

Răspundem la chestiunea pusă:

Campania de discreditare și bârfire sistematică, deslănțuită de Jidovimea depe glob, care astăzi singură face opinie publică mondială, prin presa de pretutindeni ce-i aparține. Ne-am înțeles D-le Șeicaru?

Ori D-ta crezi că Jidanii sunt prietenii României?

Redacția.

Mișeii.

In blagoslovita noastră Românie, dela răsboiu încoace, s'au cuibărit fără voia noastră, cele mai detestabile căzături morale, vânzători de carne vie, traficanți ai pașapoartelor, permiselor, conștiinții naționale, așii desfrâului și prototipii necinstei, moralizatorii și îndrumătorii opiniei publice, samsari fără scrupule și în fine, adepții triunghiurilor încârligate, doctrinarii nerușinării internaționale, scribii și mâzgălitorii hârtiei.

Și aceste haimanale, fără cinste și rușine, apărați de oficialitatea prea recunoscătoare șperțului apărați de politicianismul lacom și deșanțat, de o mână de nevolnici, ce au pus stăpânire pe bogățiile țării, șicanează pe fiii celor ce-au înroșit pământul, înșeală buna credință și naivitatea țăranului și cocoțați d'avalma pe pedestalul țării, ce stă să se dărâme, s'au pus să ospăteze din coliva națională.

Aceste javre, ce n'au nimic în ei românesc, decât numele ce-l port, în-

josându-l, acești vântură țară, spoliatorii cluburilor, peștii cabaretelor și varieteurilor, cozi de topor ale nației, acești nevolnici, au format dela răsboiu încoace, ceata macabră a mișeilor, buni de pus la gard, scuipați în față și bătuți la spate.

Și pentru că acești nemernici, sunt tot așa de periculoși ca ceilalți strecurați în țară, voiu căuta să formez din ei diferite categorii, ca lumea conștientă să reacționeze, cât mai îngrabă, ca tot poporul, după cum își cunoaște eroii, să-și cunoască și mișeii, mișeii țării acesteia.

In patria Berkovytzilor, Fălcoenilor și Găetanilor, în patria lui Goldstein, eroul dela senat și Aristide Blank, eroul dela Odesa, aici în inima capitalei, plină veșnic de murdăria lor, la o palmă de loc de Palatul Regal, dija Dl Elie, și-a deschis o altă tarabă a nerușinării patetice rassei iudaice, o altă învârteală bocretată a la Campus & Comp.

Și el, cel mai mare financiar al țării, care deține aproape jumătate din acțiunile băncii naționale, mișelul între mișei, stâlpul Palestinei și al liberalilor, înșeală cinstit... în fiecare zi pe sărmanii economiști români, aduși de samsarii ce au cotă fixă. Banca cușer, condusă de acest excroc, dă deficite în registrele oficiale, și beneficii de milioane în cele dosite, înșelând fiscul și pe acționarii români, caltaboșindu-se pe fiece zi, tot înfruptându-se din sudoarea creștinilor. (S'a deschis o anchetă în privința afacerilor veroase ale băncii; statul a fost frustrat cu milioane, dar vistiernicul sărăcilă, a făcut afacerea mușama. Acțiunile băncii naționale, aflate în tezaur, tot lui Berkovitz au fost vândute. Statul pierde și aici destul. Presa de stânga tace, că-i Jidan. Presa de dreapta a ministerului dreptății, tace și ea, pentrucă dija excrocul e liberal).

Alături, cam la aceeaș distanță, Marmorosch-Blank, ce cumpără sufletele Românilor, conștiinți ce-s de vânzare, ziare cu tiraj, insultă și vorbărie multă, pentru ca Aristiție să poată fi dija un om popular, când o vrea Moise, să ajungă ministrul banului public. (In aceea zi, eu unul, ași fi mulțumit să mor de gât cu acest târtan; în aceea zi poate, mi-aș face cea mai mare datorie românească).

Mai departe, Fortuna, Pauker, având ca directori pe toți certații cu justiția, trădătorii răsboiului și parveniții păcii, decorați cu trecerea... prin indispensabile, doctrinarii partidelor democratice, raiului bolșevic, umanității, și membrii marcanți ai U. E. R.

Acești apași ai finanței internaționale, îi socotesc ca primii mișei, căci cu banul stors din munca creștinului, își reclădesc dulcea Palestină, plătesc emisarii comuniști în străinătate, să ne defaime țara, plătesc cozile de topor ale nației, scribi fără viitor, mâzgălitorii hârtiei higienice.

Apoi vin, excrocii ceilalți încartelați în societăți anonime de asigurări și ajutor reciproc, cum de pildă sunt: Belgo-Română-Concordia, Asigurarea Poporului, Viitorul, etc., cari fără nici o rușine și fără de nici un control, *căci poliția-i oarbă*, strâng capitaluri de milioane și apoi o șterg peste graniți, lăsând plângând la porțile sigilate, pe încrezătorii goimi, prostiți de agenții și samsarii ce mișună ca păduchii.

Nu uit nici pe apărătorii Jidanilor în procesul Moților; nu uit nici pe Dr. Russu acel cu *„Voința Jidănească"* dela Arad. Văzând că nu poate avea ciolan mai uite de ros, văzând că L. A. N. C. nu-i o șandrama de vechituri, și nici o bancă să-i umple buzunarele, a plecat la adepții lui Leiba Braunstein. Să se ducă sănătos!... Cu astfel de oameni fără conștiință, dar cu principii iscariotene; de aceste nimicuri parazitare, ce confundă sentimentul cu burta, și datoria cu interesul, e bine să se cotorosească liga.

Nu vreau să uit, nici pe mișeii presei cotidiene, șantagiștii de fiecare zi; nu vreau să uit pe conducătorul lor, pe unul ca Em. Socor, cari până mai ieri își găsise locul la Jilava, pe A. de Herz trădătorul nației, pe Clarnet, Berkovitz, Honigman zis Fagure, care-i lipicios ca mierea, care luptă cu „Lupta" comunistă; nu voi uita pe Goligher, Braunstein, pe Carp, Călugărul, pe toate secăturile acestea.

Acești mizerabili, formează opinia publică, și au curajul să ne dea nouă luptătorii fronturilor, lecții de patriotism. Obrăznicia jidovească, după tratatul dela Versailles, nu mai cunoaște limită, și nici un guvern venit la cârmă, n'a fost în stare să-i apuce de piept, să le astupe gura și să le tragă câte un picior în spate.

Dar, mai mișel decât acești mișei, e Costa Foru, Român dintr'o bucată, azi Român de Sâmbătă, ce și-a măritat fata dându-o unui nebotezat; e Filoti, Teodorescu, Graur, ce și-au vândut conștiința pentru un pumn de aur, umplând cu murdăria lor, tot ce-i românesc, împroșcând cu veninul balelor lor, operele artistice și literare, numind studențimea huligană, iar pe cei adunați în jurul steagului L. A. N. C. o ceată de derbedei; și câți n'avem din acești cozi de topor.

Huligani suntem, pentru toți acei ce au crezut că țara noastră e pământul făgăduinței, ce ne-au schingiuit bătrânii, batjocorindu-ne nevestele și fecioarele, huligan sunt eu, și mă mândresc mai mult decât dacă aș fi ministru; huligani vor fi și copiii mei, cari îi cresc să fie așa, și sunt sigur, că nu vor lăsa până ce nu vor face un Jidan, să se svârcolească la picioarele lor.

E d'ajunsă umilirea! Răbdarea are o limită! Spatele nostru nu-i de gumelastic, să ne plecăm ca lacheii simbriași în fața oricărui Virgilică, sau Jidan nerușinat. Prin vinele noastre curge sânge și de vreme ce cred, cuțitul ne-a ajuns la os, e timpul să reacționăm.... Nu trebue întrebați lorzii Rotermeriști! Nu trebue consultată Liga națiunilor finanțată de bancherii străini, cu nas în formă de cosor și pistrui pe față. Cine vine cu noi e al nostru... *să ne trăiască!* Cine rămâne în urmă, e al lor.... Trebue să ne cunoaștem armata. Trebue să ne cunoaștem lașii și neputincioșii. Curând va veni ceasul al 12-lea și vai și amar de toți mișeii.

***

Strângeți rândurile! Strângeți rândurile Români! — Scuturați lanțurile cântând marșul lui Mureșanu. Acum, ori niciodată. Porniți spre isbândă deplină. Pentru Cristos, ce-a fost răstignit pe cruce, pentru cei 800,000 morți pentru țară, ridicați-vă ca unul și formând cruciada secolului XX-lea sfărâmați Jidanii ce vor să ne robească. Dușmani avem de pretutindeni. Dușmanii își arată colții la hotare. De veacuri țara noastră a fost invadată de ei. Ne pândesc zi și noapte. Inceputul să-l facem cu cei din lăuntru, cu cei mai mișei, și nu vă fie teamă. Dumnezeul dreptății e cu noi. Ne-au copleșit lăcustele. Ne-a umplut râia. Ce mai vreți? E timpul să ne scăpăm de ea. Săriți Români! Puneți umărul să svârlim peste graniți mișeii noștri, să svârlim peste graniți nemernicia adusă clandestin de ei, în țara liberă alui Horia, Cloșca și Crișanu.

București.

V. Petrescu-Vrancea.

Rugăm pe domnii abonați ai Revistei noastre, ca în scrisorile ce ni le trimit în legătură cu Administrația Revistei, să menționeze numărul abonamentului (ce se găsește tipărit pe fișa cu adresa).

Administrația Revistei.

Noi şi sectele religioase.

Pe lângă marele folos al întregirii etnice, răsboiul, ne-a prilejuit multe greutăţi, greutăţi de care încă suferim şi vom suferi mult timp, câtă vreme conştiinţa naţională a conducătorilor — precum şi cea morală şi religioasă — nu va fi la înălţime. Trebue să avem conştiinţa deplină — că de soluţionarea acestor greutăţi, depinde viaţa noastră naţională.

O greutate care porneşte pe tărâmul religios, dar care-i oprită sigur pe cel naţional, este şi ivirea sectelor la noi. — Erezii au existat în creştinism chiar dela începutul lui. — Evreii convertiţi la creştinism, erau încă stăpâniţi de vechile lor obiceiuri ale legii. Pentru ei încă nu venise Mântuitorul cel pământesc. Aceştia şi-au format grupa lor, (Judaizanţi) din care m'ai apoi au ieşit alte grupe (Ebioniţii şi Nazareii). Toate acestea venind în contact cu filozofia păgână a timpului — au dat la iveală diferite erezuri. Mai târziu (timpul sinoadelor) Biserica creştină — a avut de luptat cu ereticii Arie, Nestorie, Macedonie — care deşi în luptă aprigă — ea se întăreşte. Ereticii au căutat să desbine Biserica. S'a ivit o discuţie — infailibilitatea Papei — pe care Răsăritenii n'au recunoscut-o. Apoi Filioque. Aşa s'a despărţit Biserica creştină unică, la 1054. In apus a început raţionalismul — Reformele. Contra Papei s'au ridicat un Wiclif, Calvin, Luther, şi iată că şi Biserica Apuseană este împărţită — din cauza preocupărilor materiale. Şi din Apus ne-au venit toate sectele cu ereziile lor. Adventiştii lui Müller urmaşii lui Cerint din Alexandria — din Apus au venit. Protestanţii ne-au trimis majoritatea sectelor religioase — afară de Inochentism care-i de origină basarabeană cu influinţă rusească.

Cea dintâi cauză a năvălirii sectanţilor la noi din Apus, trebue s'o căutăm în motive de ordin naţional. Duşmanii pe calea religioasă, au căutat şi încă caută distrugerea neamului. Nota religioasă are cea mai mare putere în consolidarea statului. Luaţi-mi credinţa în Dumnezeu — zise cancelarul Bismark — şi-mi luaţi patria.

La distrugerea credinţei, răsboiul a fost un simpton. Românul o singură credinţă ştia: legea românească, cu tradiţia şi obiceiurile ei scumpe şi neschimbate. Dar când Românul a fost stors până la oase de străinii veniţi din Polonia, Rusia, Germania, — el sărac — a înclinat dela legea românească. Soldaţilor în răsboiu — venind în contact cu duşmanii — le-a fost uşor să prindă credinţi greşite şi mai uşor le-a fost ca ducându-se acasă la părinţi şi copii să aducă o noutate care a cam prins.

Dar soldatul Român sărac şi când se vedea oarecum scăpat de această greutate când îmbrăţişa altă credinţă, a preferat înstrăinarea de credinţa strămoşească şi salvarea vieţii materiale.

Sectanţii au metoda lor. Sunt plătiţi de duşmanii seculari ai neamului pentru distrugerea credinţii strămoşeşti, ştiind că „Religio est fundamentum regnorum" căci statul, trăeşte întâi prin Biserica cu forţa ei sufletească. Tot în urma răsboiului Românii slăbiţi de vlagă, slăbiţi de otrava rachiului jidovesc — şi slăbiţi de indiferentismul religios al preoţilor, au îmbrăţişat religia greşită, care-i mângâia prin ademeniri de forme.

Dar Românul o mai face şi din neştiinţă — din revolta faţă de conducătorii care-i asupresc.

Politicianii sunt încă o cauză. Legături duşmănoase între conducătorii care preferă răzbunarea pe calea religioasă.

Apoi, prea am rămas la suprafaţă, prea ne măgulim cu bisericanism extern şi cu plinirea jidovească a legii!

Sectarii mai ies din Biserica străbună şi de dragul vieţii morale pe care cred că o găsesc în ceata care-i ispiteşte, căci ori de câte ori ei predică smerenia, sunt trufaşi, predică sinceritatea şi fac falşe mărturisiri, „predică eroismul mucenicesc" şi sunt mai laşi decât Pilat, predică libertatea conştiinţii şi o subjugă cu dolarii americani şi cu arginţii lui Iuda, predică legalitatea şi pe dedesubt macină temelia statului, care-i adăposteşte, predică buna-credinţă şi exploatează naivitatea masselor, şi în sfârşit predică sărăcia şi nu ştiu ce-i lipsa (după N. Colan). Aşa dar nu sunt sfinţi autentici după cum se cred.

Aşa stau sectele religioase faţă de noi: Triumful Jidanilor asupra creştinilor, distrugerea neamului şi a patriei noastre şi crearea unei noi Palestini — şi asta prin Biserică — căci ea ne-a păstrat solidaritatea noastră naţională. Din Biserică a pornit românizarea noastră prin tipărirea cărţilor bisericeşti în limba maternă. In pridvorul Bisericii se învăţa cartea. La Biserică veneau Voivozii să capete putere înainte de răsboiu. Din respectul faţă de Biserică Românul s'a supus stăpânirii.

Ei bine — dacă toate le datorăm Bisericii în ea lovind — suntem distruşi. Pentru salvarea Bisericii trebue să luptăm, căci ne salvăm neamul şi patria. Răbdarea, blândeţea şi devotamentul face minuni. Singurul manual de religie a sectarului e Biblia. Când vom cunoaşte Biblia extensiv ca un sectar, iar intensiv ca un preot luminat, atunci avem arma nebiruită care ne asigură victoria. De aceea grija primă trebue pentru Biserică, pentru slujbaşii ei — pentru întreg sufletul românesc — căci unde e suflet nu trebue nici formă şi nici reformă. Să dovedim duşmanilor prin fapte că suntem slujbaşi vrednici ai lui Hristos — aşa după cum Sf. Apostol Pavel spune ucenicului Timotei — „slujba ta fă-o deplin".

Hudeşti-Dorohoi.

C. Cronţ,
stud. teolog.

Quousque tandem?

In atenţia comandantului companiei de jandarmi din Dej.

In ziarul jidovesc „Uj Kelet" din Cluj, Nr. 201 din 8 Sept. 1928 au apărut o serie de calomnii la adresa conştienţiosului plotonier Ion Corpodeanu din Târgul-Lăpuşului, cari calomnii credem că D-l Căpitan nu le va trece cu vederea lăsându-şi calomniaţi subalternii săi şi-n consecinţă serviciul de sub conducerea Domniei sale.

Iată ce scrie sus amintitul ziar: „Populaţia jidovească din Tg.-Lăpuşului e ţinută mereu în escitare şi groază, de dura purtare a plotonierului, având deja o mulţime de victime din poporul jidan." De fapt e cam „dură" activitatea şi purtarea sus amintitului plotonier şi iată dece:

pentrucă, în ziua de 7 Martie a. c. a descoperit, că falimentul cerut de către Izsak Eugen asupra sa, era fraudulos, descoperind o mare cantitate de marfă camuflată;

pentrucă în ziua de 19 Martie a. c. nu s'a lăsat mituit cu suma de zece mii Lei de Jidanul Leopold Biner, denunţându-l pentru vânzarea spirtului în mod clandestin;

pentrucă în ziua de 23 Iulie a arestat pe Jidanul Holender Eugen

care a trecut clandestin frontiera încă în anul 1924 şi care era din acest an curentat de siguranţa din Baia-Mare;

pentrucă în ziua de 24 Iulie a dat în judecată pe Jidanul Markovits Mihail, acesta voind să-l corupă prin mită, pe susnumitul plotonier;

pentrucă în ziua de 29 Iulie a dat în judecată pe Jidanul Löbl Emil care s'a făcut vinovat de Lese Majestate şi calomnie la adresa Consiliului de Ministri;

pentrucă în ziua de 19 August a. c. a confiscat articolele, băuturile şi cerealele puse în vânzare tot în mod clandestin de Jidanul Samuil Glück;

pentrucă în ziua de 6 Septemvrie a. c. a dat în judecată pe Jidanul pomenit de ziarul jidovesc, Panet Avram, pentru vânzarea în mod clandestin a articolelor pentru arme.

Iată deci ce supără pe perciunaţii din Tg.-Lăpuşului. Iată felul cum trăesc aceşti oameni „paşnici" — după „Uj Kelet" — în această comună. Ce zici la toate aceste D-le informator, căci le şti prea bine că sunt aşa, şi mergi cu obrăznicia până acolo încât calomniezi pe harnicul plotonier ce nu se lasă cumpărat de perciunaţi, ci-şi face datorinţa aşa cum ar trebui să şi-o facă oricare Român adevărat.

Iubiţi cititori, e notoriu faptul că Jidanii făr' de nici o ocupaţiune trăesc numai jefuind în toate formele pe creştini, nerespectând nici o dispoziţie legală — ceeace rezultă şi din cele sus scrise — căci viaţa în cadrele legii e în direcă contrazicere cu talmudul şi astfel aderenţii lui nefiind susceptibili unei vieţi în cadrele legalităţii, caută toate posibilităţile înlăturării acestui individ — plotonier — „inconştient" — după perciunaţi — care nu admite decât mişcarea în cadrele legalităţii.

Iată deci motivele pentru cari acest Corpodeanu şi-a atras ura şi urgia poporului lui Izrael asupra sa.

In ce priveşte cazul cu cârciuma Dub, amintit de jidovescul ziar, e de domeniul fantaziei, pentrucă nu tineri jidani îşi petreceau acolo, ci ruşine, un creştin şi un Jidan. Acest Jidan e acel Stein despre care vorbeşte jidovescul ziar, şi care probabil determinat şi de gelozie, s'a pretat la diferite feluri de lucruri netrebnice conturbând liniştea, prin spargeri de sticle, pahare şi răcnete, care fapt a determinat pazele de noapte să intre înlăuntru — fiind ora târzie — şi să someze pe petrecători să părăsească localul sau să-şi petreacă în linişte. Nesupunându-se însă D-l Stein, pazele au anunţat jandarmeria. Plotonierul Corpodeanu sesizat de paze, s'a prezentat în miezul nopţii la faţa locului, somând pe noctambuli să părăsească localul. Dar faimosul domn Stein, adresând o serie de insulte şefului de post, s'a opus cu vehemenţă, care fapt a determinat pe D-l plotonier să-i conducă pe ambii — atât pe creştin cât şi pe Jidan, la cazarmă. Indată ce însă au sosit la cazarmă, s'a prezentat şi fratele lui Stein, cerând eliberarea fratelui său, care de fapt i-a şi fost predat cu condiţia, ca să-l ducă acasă. Preluându-l însă, frate-său i-a aplicat o straşnică de bătae, de care pazele de noapte abia l-au putut salva, plotonierul nefiind de faţă.

Şi-acum întrebăm pe D-l corespondent dela „Uj Kelet" că cine a găsit pe Stein „svârcolindu-se în pae"? şi cine — chiar din neamul ales — poate spune, că l-a văzut pe D-l plotonier bătându-l, ba chiar din contră sunt dovezi că îndată după sosire la post a fost şi eliberat. In ce priveşte sofeurul dela Baia-Mare, nu numai că nu corespunde adevărului, ci obraznicul Jidan câştigând încrederea plotonierului l-a lovit cu un bocser în faţă, bine'nţeles în mod las, şi'n urmă a luat-o la fugă.

Iată deci până unde merg minciunile corespondentului dela „Uj Kelet", pe care de altfel noi îl cunoaştem şi despre care în curând vom vorbi, deşi n'a avut îndrăzneala să-şi semneze calomniosul articol.

Şi-acum rugăm pe Dl. Comandant al companiei — care de altfel e bine cunoscut în judeţ, ca omul corect şi al legii — să ceară satisfacţie dela aceşti perciunaţi mincinoşi şi calomniatori, eliberând în felul acesta şi pe conştienţiosul şef de post, de sub calomniile acestor obraznici.

(Jud. Someş.)

C. P. G.

Pagina cooperaţiei.

Câte obştii mai sunt în fiinţă?

Publicăm mai jos un articol, bazat pe date statistice, referitor la obştiile săteşti, care au fost mijlocul cel mai eficace de a strămuta folosinţa pământului din mâna marilor proprietăţi în posesiunea ţărănimii, până la momentul istoric, când prin expropriere şi înproprietărire s'a făcut justa repartiţie a proprietăţii rurale.

In cursul anului 1925 s'au lichidat 844 obştii de arendare şi la 31 Decemvrie mai existau încă 123 obştii cu 16.607 membri, 53.936 hectare pământ în arendă, având de plată 21.860.000 lei, arenda anuală.

Tot la această dată mai erau în fiinţă încă 220 de obştii de cumpărare de moşii, cu 25.778 membri, având în tratative de cumpărare 69.084 hec. pământ, pe preţul de 576.170.000 lei. Dela împroprietărire încoace s'au mai întemeiat aşa zisele cooperative agricole, dintre cari unele fără pământ iar altele cu pământ subscris pe hârtie, *în acte,* pământ pe care obştenii îl lucrează fiecare în parte, aşa cum îl taie capul. La 31 Decemvrie 1925 se aflau 691 de cooperative agricole cu 55.387 membri, 20.922.000 lei capital vărsat, 3.259.000 lei fond de rezervă şi beneficii 6.670.000 lei.

Din aceste date se poate vedea lămurit că numărul obştiilor a scăzut simţitor şi tinde să scadă cu totul. In schimb este mai mare numărul obştiilor de cumpărare de veci. Astăzi mai sunt încă şi se mai ivesc pe ici pe colo moşii de vânzare, dar îndată ce moşii nu vor mai fi, nici obştii nu se vor mai intemeia. Ţăranii nu înţeleg că dacă au cumpărat o moşie de veci, să rămâie mai departe în organizaţie şi să cultive moşia întreagă ca un singur om. Ei îndată ce-şi primesc lotul de pământ nici nu vor să mai audă de obştie.

Din toate formele sau felurile de cooperaţie — în domeniul agricol — *obştia de arendare* a fost cea mai *ideală,* căci în această aşezare economică a fost cu putinţă să se facă toate experienţele ştiinţifice agricole — şi să se disciplineze toate energiile şi voinţele plugărimii. La această educaţiune economică ajutau imprejurările, *nevoia de pământ şi frica de a-l pierde* — şi *proprietarul.* Stăpânul pământului punea condiţii grele între care era cultivarea raţională a moşiei. El punea condiţii grele — că la cea mai mică nemulţumire sau răzvrătire din partea sătenilor, să trimită obştia la plimbare — dar şi obştenii cu aceeaş frică şi mai ales sub *cumplita nevoie de pământ* — se supuneau la toate condiţiile şi se supuneau ca nişte copii cuminţi. Indată ce *supusul arendaş* a devenit proprietar pe lotul lui n'a mai a-

scultat de nimeni şi de nimic.

Obştiile de cumpărare de pământ, de veci, au ajutat foarte mult pe ţărani de s'au împroprietărit prin *ei înşişi.* In obştia aceasta ţăranii au cumpărat — după putinţă — câte 5, 10, 15, 20 şi chiar 30 de hectare pământ. Voiu cita aici comuna Pleşeşti lângă Folticeni, unde sătenii cu ajutorul băncii populare şi a lăptăriei *„Petia“* au cumpărat de veci 6 (şase) moşii, pe cari le stăpâniseră şi le cultivau Jidanii. Acolo sunt ţărani cari au cumpărat şi conacuri boereşti. Acolo sătişoarele cari alcătuesc comuna Pleşeşti erau *sărace,* acuma însă au înflorit cum înfloreşte o grădină de pomi în luna Mai.

Acolo în comuna Pleşeşti sunt două bănci populare, două lăptării şi o obştie de arendare, în *cătunul Hreatca* având 100 hectare pământ şi plătind o arendă de 68.245 lei. In Pleşeşti sunt ţărani cari au cumpărat conacuri boereşti. Jidanii din Pleşeşti în număr foarte mare, au plecat să vândă covrigi la Folticeni iar locurile lor le-au ocupat ţăranii. Când a venit exproprierea în 1921 sătenii din Pleşeşti erau cu toţi proprietari de pământ, ba încă unul dintre ei, era senator în parlamentul ţării româneşti.

La 49 dintre cooperativele agricole există maşini agricole a căror valoare totală trece de 1.840.000 lei. Din statistica depe 1925 se vede, că pela acele cooperativ agricole pe unde sunt maşini, nu există şi pământ în exploatare, aşa că acele cooperative nu fac altceva decât că *speculează* maşinele închiriindu-le la plugari pentru treerat sau poate pentru arat. Cea mai mare cooperativă agricolă este acea din comuna Lereşti-Muscel care are în arendă 30.000 hectare pământ şi făcând şi vânzări în comun pentru suma de 840.806 lei. De altfel vânzările în comun nu se fac decât în două judeţe pe o scară mai intinsă: în Tecuci şi Olt. In Tecuci 6 cooperative fac o vânzare de 2.342.000 lei. şi la Olt 9 cooperative fac o vânzare de de 2.261.000 lei. pe an, ceeace e foarte puţin. Tot comerţul de vânzare în comun la cele 691 cooperativ agricole de abea dacă se ridică la 200 vagoane cereale, pe când Jidanii ridică de prin sate şi exportă în străinătate peste 200 mii vagoane cereale, care reprezintă o valoare de peste 10 miliarde lei, din cari Ovreii bagă în punga lor cel puţin 2 miliarde lei, cari reprezintă 10 milioane chilogr. sau 1000 vagoane de argint.

Iată ce averi colosale scot cerealiştii (în mare parte străini) din munca obositoare a ţărănimii noastre. Dacă cooperaţia ar fi temeinic organizată, dacă nu s'ar fi băgat politica în această frumoasă mişcare cooperatistă, astăzi am fi înaintaţi foarte departe pe acest teren. Din nepriceperea şi din neînţălegerea noastră profită Jidanii; căci vorba cântecului: *„Neunirea-n ţară, o face să peară“ !*

O mie de vagoane de argint câştig anual depe urma vânzării cerealelor! Asta este grozav! Mai adăugaţi încă 2000 de vagoane de argint câştigul din cele 400 mii vagoane cereale pe care le înghit cele 390 de velniţe (fabrici de spirt) în majoritate jidoveşti. Mai adăugaţi apoi încă 1000 vagoane de argint, cel puţin, din fabricarea pâinei care în Moldova, Bucovina şi Basarabia e în mâinile Jidanilor, iar în celelalte părţi, ale României fiind în mâinile Grecilor, Bulgarilor, Nemţilor etc.

Iată cum cele 14 milioane de Români — din cari cel puţin 13 milioane sunt plugari — iată cum 13 milioane de plugari sărmani muncesc muncă de robi, pentru a scoate din pământ cele 4000 vagoane argint, cari intră în punga străinilor.

Dacă în fiecare sat ar exista câte o cooperativă de vânzare în comun; dacă în fiecare din centrele mari de export: Brăila, Galaţi, Constanţa, Nipolocăuţi etc. ar exista câte o centrală mare de export, atunci tot câştigul cel mare din vânzarea cerealelor ar reveni celor ce muncesc din greu pământul.

Dacă în fiecare oraş ar exista cooperative de brutării, brutarii jidani, greci, armeni etc. ar dispărea ca prin farmec. Dacă şi cele 390 de fabrici de spirt ar fi ale Românilor — cum sunt micile fabrici de ţuică ale proprietarilor de livezi de pruni de prin părţile muntene, apoi desigur că cele 4000 vagoane de argint, ar intra în pungile noastre ale Românilor — iar străinii cari trăiesc ca nişte paraziţi pe spinarea ţăranului plugar, ar trebui să plece tot mai în spre soare răsare....

Ilie Mihailescu.
(Brăila)

Dorim un răspuns categoric şi sincer din partea direcţiunii ziarului „America“.[1]

Din spusele Dlui Nicolae Bohar vice-preş. „Asociaţiunii Româno-Americane“, cu ocaziunea vizitei sale de astă primăvară, în România, pentru a se convinge despre adevărul veştilor calomnioase răspândite de presa internaţională jidovească la adresa României, am aflat hotărît: *că Românii din America nu se ocupă cu politica internă a României, neluând apărarea vre-unui partid politic şi că Românii grupaţi în numita Societate vor desvălui, prin coloanele ziarului „America“, pe toţi calomniatorii neamului şi ţării româneşti.*

Dela plecarea Dlui Bohar întâmplată în Mai a. c., am tot aşteptat şi controlat cu atenţie întreg cuprinsul ziarului „America“, pentru a ceti constatările delegatului fraţilor noştri din lumea nouă — fără a le găsi până în prezent. In schimb, cetim regulat, că Românii din America, încurajează şi sprijinesc politica partidului „naţional-ţărănesc“, trimeţindu-i în Mai 30.000, iar în August 100.000 Lei.

Aceste încurajări şi subvenţii băneşti trimise din partea Românilor din America, naţional-ţărăniştilor, însemnează neamestec în politica internă a partidelor din România?

Şi deoarece noi ştim, că partidul naţional-ţărănesc este finanţat de Jidani, prin Banca Marmorosch Blank & Co., involuntar Vă întrebăm, oare advocatul şi medicul U. C. L. I. R. A Gilbert Morgan şi Dr. M. M. Mandel nu sunt Români de rit mozaic? Oare nu finanţa jidovească întreţine cu fonduri secrete ziarul „America“ şi pe conducătorii lui? de vreme-ce nu găsim un cuvânt de mustrare la adresa Jidanilor din România sau afară de România, care provoacă toate relele, toate neajunsurile şi toate mizeriile de care sufere poporul românesc?

Cum se explică faptul, că cele mai multe informaţiuni şi articole de gazetă, sunt reproduse din ziarele finanţei şi ocultei jidoveşti scrise în româneşte sub titlul de „Lupta“, „Dimineaţa“, „Adevărul“?

Intrucât nu vom obţine răspunsul cerut, la întrebările de mai sus, vom rămâne cu durerea în suflet, că influenţa jidovească exercitată prin finanţă şi prin francmasonerie, a pus stăpânire şi pe fraţii noştri din America, aşa precum a pus stăpânire şi pe partidele noastre politice, pe presa, pe finanţele, pe industria şi pe comerţul din România.

Cât timp vei rămâne legat la ochi de ocu'ta jidovească, blândule şi viteazule popor român?

„Infrăţirea Românească“.

[1]) Apare în Statele-Unite, statul Ohio, oraşul Cleveland.

Plânge poporul.

„Munții noștri aur poartă,
Noi cerșim din poartă'n poartă“...

Bogățiile țării noastre sunt nenumărate și cu toate acestea mulțimile de cerșitori sunt infinite.

Invalizii de răsboiu tremură în frigul iernii, numai în cârpe sdrențuite, potolindu-și foamea cu coaja de pâine aruncată arareori de undeva.

Pădurile gem de lemne, dar sobele celor lipsiți stau reci, luni întregi, cei săraci neavând cu ce-și încălzi mădularele, iar cei infirmi în urma măcelului universal, n'au cu ce să-și alinte suferințele trupului sfârticat și ciuruit de schijele obuzelor dușmane. Nu, pădurile nu sunt ale lor, ci ale celor ce le exploatează în mod barbar, ele nu sunt domeniile celor ce au udat rădăcinile pădurilor cu sângele eroic, ci sunt domeniile celor ce le prăpădesc și le fură, făcându-și averi fabuloase, din care se înfruptă filfizonii cearlstoniști și gunoaele femenine, ce se tăvălesc pe pernele automobilelor și se scaldă în șampanie.

Lanurile sunt îmbelșugate și pline de rod, dar țărâna hrănită de moaștele martirilor, e terenul pe care cresc cereale de export a celor mari și puternici, cari transformă sfințenia aurului menit să potolească foamea mulțimilor, în aurul sunător prin care ei câștigă și mituesc totul. Iar bucata de pâine a celor flămânzi e smulsă și încărcată în mii de vagoane, ce trec granițele și le produc saci de bani.

Văduvele celor ce și-au făcut datoria jertfindu-se pentru fericirea celor rămași, se sbat în ghiarele mizeriei, întreținută de hrăpăria celor nelipsiți, iar rugile mamelor amărîte sunt țipete zadarnice, ce se lovesc de porțile zăvorîte a celor ce viețuesc în orgii și cari hohotesc sarcastic, privind sinistra defilare a mulțimilor plecate și neputincioase, lipsite de toate.

Ei nu se îndură și nu simt mila față de cei umili și slabi. Capetele lor sunt amețite în căutarea soluțiilor de câștig și în socoteli meschine, nu mai au timp să deschidă, măcar odată, hambarele lor celor săraci...

Ei își mângăie satisfăcuți burțile pline, și-și zornăe banii în cassele tixite.

Pe când afară e frig și sărbătorile se apropie, ușile lor sunt închise colindătorilor senini și naivi, ce aduc pacea și mulțumirea bunilor creștini, ei nu pot suferi copiii celor pe cari i-au ucis, uneori își aduc aminte de ziua răfuelii...

La ei e cald, e bine, mesele gem încărcate, scaunele plâng sub mârșavii ce le apasă...

Afară sgriburesc săracii, dornici de pâine și culcuș, înlăuntru vegetează cei cari nu știu decât să fure și să ghiftuiască.

Bogățiile țării noastre sunt nenumărate, dar ele sunt îndesate numai în pungile groase și pline de bancnote; cei necăjiți nu se pot înfrupta din ele!

Cei slabi și nevoiași n'au dreptul la nimic! Numai cei cari au odihnit și au fugit dela datorie sunt azi fericiți, căci cei jertfiți și căzuți nu mai pot vorbi, iar voinicii de odinioară nu sunt decât schilozii de acum, pe care-i lovesc și-i alungă ca pe câini!

La masa bogățiilor noastre nu stau decât străinii și paraziții lui Iuda!

Onorurile se dau numai celor ce vin ca oaspeți la noi, cei cari sunt „străini civilizați“; numai ei sunt demni a putea conduce destinele țării, noi suntem proști și inculți, necivilizați! Răsvrătiții sunt puși în cămașa de forță și zăbreliți, iar cei ce se gudură, se bat dela ciolanele aruncate.

Festivale, serbări, serate, spectacole, banchete, abundă în țara noastră, dar la ele nu participă decât cei cu punga mare, cei cu blazoane și demnități; la mesele de banchet nu stau decât să se îndoape cei sătui, serbările se dau în cinstea celor „glorioși“ și.... bănoși!....

Eroii luptelor trecute sunt umbrele mumificate și zăvorîte în cărțulii sarbede, numele lor este evocat la ocazii de către oratori pițigăiați de carton, în triviale „discursuri“....

Teatrele nu mai sunt frecventate decât atunci, când piesele nu sunt plicticoase, iar la cele clasice (Shakespeare, Goethe, Schiller, Hugo, etc.) rămân goale salele.

In schimb „Cărăbușul“ lui Tănase geme de lume.

Cocotele, în gesturi și mișcări scârboase, sunt aplaudate frenetic de admiratorii ahtiați și stupizi, iar cei patru sute de „actori“ se frământă în dansuri scârnave și'n scene pornografice imorale.

Străzile gem și huruesc sub pașii molateci ai „găetanilor“ și-a „cavalerilor ciocanului“, pe când țara geme și se scaldă în lacrimile celor ce se sbat în mizerii și lipsuri.

Cei în cari poporul își pusese speranța pe-o clipă, dau dovada unor ageri mânuitori de lei încasați dela Jidanii perverși și stupizi, iar dreptatea pe care o evocau, e sărăcia în care au aruncat mii de familii românești!

Timpul înaintează, iar odată cu el se înmulțesc cei necinstiți, pe când poporul se sbate în spasmii unei agonii apropiate, sărăcia și foamea ofilesc vlăstarele națiunii!...

Dar, odată totul va dispărea, căci și ziua cea mare se apropie, ceasul răspunderii va bate lung și sonor în piepturile celor conștienți și cinstiți, iar legiunile mântuitoare vor răsări cu armele'n mâini și vor sdrobi pe cei netrebnici!....

Țara va surâde fericită sub guvernarea legalității, cinstei, moralității și culturii naționale, poporul va înălța imnuri de slavă către Dumnezeu îndurător, iar cei vinovați se vor șterge de pe pământ, ca vedeniile mohorîte acățate în lumina fericirii, ei vor dispare și numai cenușă se va alege din ei, cenușă pe care o vom spulbera în largul pământului!

Atunci, poporul fericit și mulțumit va munci pentru țara puternică și mare, care va fi România!....

Dea Dumnezeu ca acel ceas să bată cât mai degrabă, căci plânge poporul!

Tiberiu.

Acelaș glas din tânăra generație.

Pentru Dl Ministru I. G. Duca

Cum lucrează presa jidovească contra interelor românești?

Cetim în ziarul „Magyarország“, No. 216 din 23. IX/928, ce apare în Budapesta și intră clandestin în România, următoarea notă reprodusă din „Adevărul“: *„România va obține creditul numai în cazul când va admite controlul creditorilor străini asupra venitelor Statului“.*

Invităm pe dl Ministru I. G. Duca să vegheze cu mai mult succes, ca astfel de ziare iudeomaghiare să nu intre în țară pentrucă este mai ușor să impună această măsură, decât să aibă curajul civic, a ordona Jidanilor dela „Adevărul“, să înceteze a ne bârfi țara cu astfel de ecouri în străinătate.

Noi nu ne pierdem timpul să cerem dlui Duca o purtare curagioasă față de anumita presă, fiindcă întreaga opinie românească îl știe că este complet jidovit.

Iacă onorat public cine aspiră la șefia partidului pretins național-liberal.

Activitatea L. A. N. C. în Banat.

Organizaţia L. A. N. C. din judeţul Caraş a invitat pe Dl Prof. I. C. Cătuneanu să ţină o conferinţă

Cu luni de zile înainte, conducătorii Ligii din jud. Caraş au rugat pe Dl Prof. I. C. Cătuneanu să le facă o vizită, să ţină o conferinţă şi prin prezenţa sa, să le ajute la intensificarea şi înviorarea propagandei, stagnată în ultimul timp. In ziua de 21 Sept. Dl Prof. Cătuneanu însoţit de Dl Ştefan Peneş, a pornit la drum, pentru a împlini cererea Caraşenilor şi pentru a însufleţi la luptă pe bravii Români din Banat, cari în 1926 au trimis în parlamentul ţării întregite, pe cel dintâi deputat.

In drum spre Oraviţa, D-lor au făcut un popas de 5 ore în **Timişoara,** timp pe care l-au folosit pentru a cerceta şi organizaţia soră, condusă de inimosul luptător Dl Alexandru Ţieranu.

Avizaţi din timp, pe peronul gării Timişoara aşteptau D-nii Al. Ţieranu, Dr. Gh. Selejan şi Dr. Moise, în societatea cărora au mers la sediul Ligii în Str. Eminescu 5. Tot aici este şi redacţia gazetei săptămânale „Svastica Banatului" condusă de Dl Ţieranu.

Mai târziu soseşte şi Dl Prof. Jucu. Din discuţiunile urmate, s'a constatat cu plăcere, că organizaţia L. A. N. C. are reprezentanţi în fiecare comună, că se ţine contact neîntrerupt cu aceşti reprezentanţi prin gazeta „Svastica Banatului" şi prin vizitele ce le fac aceştia, redacţiei şi Dlui Ţiereanu; că Dnii Dr. Selejan, Dr. Moise, Jucu şi ceilalţi fruntaşi ligişti, au dat tot concursul moral şi material atât la scoaterea gazetei, cât şi la propaganda pe sate prin conferinţe şi vorbiri — cu alte cuvinte avem cea mai bună nădejde, că propaganda ligistă se va intensifica, că vom câştiga noi aderenţi, că se vor răspândi publicaţiile organizaţiei: „Svastica Banatului" din Timişoara şi „Infrăţirea Românească" dela Cluj.

In drum spre Oraviţa li s'a ataşat stud. Victor Medrea, un vechiu şi încercat propagandist al principiilor naţionaliste creştine, — iar în gara Surduc, (unde un Jidan exploatează numele castrului roman *„centumputei"* pentru a-şi indica crâşma zisă restaurant) au fost întâmpinaţi de Dnii Dr. Sever Jianu, adv. şi Iosif Duma, profesor.

La Oraviţa, unde aşteptau Dnii Axente Ţăranu prof., preşedintele organizaţiei, Gh. Surlaşiu, Traian Mircu, Preotul Neda, I. Panicica, Valer Ciorogariu, şi alţi studenţi şi intelectuali, preşedintele organizaţiei judeţene al L. A. N. C. Dl Axente Ţăranu, bineventează sosirea luminatului profesor universitar şi totodată neobositul luptător pentru evidenţiarea pericolului jidovesc şi organizarea luptei în contra acestui mare pericol, — Dl I. C. Cătuneanu, — spunând că se simte fericit că are ocaziunea să l primească în oraşul grăniţăresc Oraviţa pe unde se abat atât de rar oameni de valoarea D-sale.

Dl Cătuneanu răspunde, că nu face altceva decât îşi îndeplineşte o plăcută datorinţă de onoare, satisfăcând invitării făcute, cu atâta stăruinţă de către Oraviţeni.

In oraş s'au adunat la o consfătuire la sediul Ligii unde afară de persoanele numite mai sus, au participat şi Dnii Boulescu, Luncan şi Mircu.

Dl Prof. Cătuneanu, arată fazele acţiunii de unire a celor două fracţiuni a Ligii — Unire care nu se va mai sfărâma în ciuda tuturor duşmanilor poporului — şi indică mijloacele pentru înviorarea propagandei care sunt, contactul personal, conferinţe, răspândirea publicaţiunilor L. A. N. C.

Dl Surlaşiu, descrie activitatea organizaţiei din jud. Caraş, dela înfiinţare până azi, şi arată că şi până acum asemenea în viitor pe lângă acţiunea politică, va stărui să acţioneze şi pe terenul economic pentru a veni efectiv în ajutorul poporului şi pentru a seca isvoarele de câştig pentru Jidani.

Dl Traian Mircu, încredinţează pe dl prof. Cătuneanu, că fruntaşii ligişti, vor stărui şi în viitor pentru ajungerea scopului ce urmărim ca, *România să fie a Românilor.*

Vorbeşte dl Prof. Cătuneanu, care mulţumeşte fruntaşilor din organizaţia Caraşului, pentru activitatea desfăşurată în cadrele L. A. N. C. şi aprobă în întregime, ideia că pe lângă acţiunea politică să se cultive metodic şi stăruitor latura economică, pentru ca să se întărească cât mai mult organizaţia Ligii din jud. Caraş, îndemnând la muncă şi la jertfă pe cei prezenţi.

După acestea consfătuirea s'a sfârşit.

Sâmbătă în 22 Septemvrie s'au adunat la sediul ligii, delegaţi a 15 organizaţii din jud. Caraş în număr de 40.

Dl Axente Ţăranu preşed. organizaţiei judeţene deschide consfătuirea făcând o asemănare între vizita dlui Prof. Cătuneanu şi raportul ce există între lumină şi corpul luminat. Poporul din Caraş este destul de instruit, citind regulat gazete zilnice. Acest isvor de lumină nu este destul de curat, întrucât, conţinutul acestor gazete în loc să înalţe şi să încălzească sufletul îl coboară şi îl răcesc.

Face istoricul organizaţiei L. A. N. C. din Caraş începută în Februarie 1926 de 6 persoane, organizaţie care la alegerile din Iunie 1926 a adus pentru Ligă 6000 de voturi şi-a trimis un deputat în Parlamentul ţării; îndeamnă asistenţa, ca împreună să ne luminăm de lumina dlui Prof. Cătuneanu şi să ne încălzim sufletul la focul ce încălzeşte sufletul Domniei sale, pentru binele patriei şi al neamului.

De încheiere roagă pe dl Profesor să mai cerceteze Caraşul atunci când organizaţia va cere acest lucru.

Dl I. C. Cătuneanu, mulţumeşte dlui Ţăranu pentru cinstea de a fi fost chemat să vorbească Caraşenilor, care s'au purtat aşa de bine la alegerile din 1926. Banatul a înţeles mai bine chestia jidovească deşi nu este aşa de ameninţat de acest pericol. Vorbeşte apoi de unirea făcută la Rusalii şi îndeamnă pe cei prezenţi în special, şi întreaga Românime, ca să urmeze cu toată încrederea pe conducătorii L. A. N. C. pentru ajungerea scopului ce urmărim — căci dreptatea este a noastră a Românilor, care am sângerat pentru întregirea neamului. — In continuare vorbeşte despre *chestiunea jidovească şi partidele politice* şi despre raportul dintre Ligă şi Minorităţile creştine, şi Jidani. *Jidanii nu* s'au asimilat timp de 2000 de ani. Cu toate drepturile acordate, Jidanii s'au menţinut, au căutat să răpească tot ce este al creştinismului. — Explică cenzura jidovească ce se exercită asupra presei. Vina este şi a Românilor care sunt prea poftitori, prea slabi de caractere. Inchee cu cuvintele filozofului Conta: *Dacă nu vom lupta contra pericolului jidovesc — vom peri cu naţiune.*

Dl Peneş vorbeşte despre lupta pe terenul economic — de a recuceri toate bogăţiile azi stăpânite de Jidani, arată activitatea Băncii „Dacia" pe terenul economic şi recomandă Românilor s'o sprijinească, să semneze acţii, să-şi aducă depunerile la această bancă, pentru ca banca să fie de folos poporului român. — Dacă nu vom lucra în felul acesta vom fi robi în ţara noastră.

Dl Victor Medrea, student şi ziarist, vorbeşte despre datoria tineretului de a lupta pentru interesele poporului — şi contra duşmanilor milenari Jidanii şi jidoviţii. — Ziua 10

Decemvrie 1922 are mare importanță, căci atunci au formulat studenții crezul: *România să fie a Românilor.* Bate la sufletul țăranului ca atunci, când vor veni alegerile să lupte pentru deviza: *„Hristos, Regele și Națiunea".*

Dl Gh. Surlașiu, accentuiază adevărul cuvintelor rostite de către vorbitori, adevăruri care asemenea învățăturilor lui Hristos să pătrundă în sufletele Românilor.

Mulțumește dlui Prof. Cătuneanu pentrucă a venit în Caraș să lumineze poporul, cu învățăturile sale, arată cum în România, Jidanii stau la masă și se îmbuibă în bunătăți, iar Românii adună fărămiturile ce cad după masă. Inchee, rugând pe dl Prof. Cătuneanu să mai vină în Caraș.

Seara la ora 20½ în sala teatrului din Oravița Dl Prof. Cătuneanu își desvoltă conferința:

O chestiune ocolită de partidele politice — Francmasoneria în fața unui public select și numeros. Mulți din cei de față s'au cutremurat la auzul scopului, mijloacelor și al efectelor produse de această organizațiune clandestină ocultă și perfidă. După conferință fetița Vet. Sfera oferă o coroană de lauri Dlui Cătuneanu și declamă poesia: Rugăciunea Noastră.

Duminecă în 23 Septemvrie, Dl Profesor Cătuneanu însoțit de Dnii Axente Țăranu, Dr. Sever Jianu, Gh. Surlașu, Tr. Mircu, Victor Medrea și Stefan Peneș, s'a oprit mai întâi în comuna Jertof — apoi în Vrani, în Iam, în Mircovăț, în Berliște, în Rusova Veche, Răcăsdia, Ciclova și Ciclova Montană. Pretutindenea poporul a așteptat cu nerăbdare, a ascultat sfaturile și au promis că vor lupta cu credință și cu statornicie pentru deviza L. A. N. C. *Hristos, Regele și Națiunea.*

Dintre toate comunele pe unde au trecut, fruntașa comună Berliște le-a întrecut pe toate. Aici după ce Dl Prof. Cătuneanu a salutat și povățuit pe Berlișteni, asupra felului de luptă al Ligii și despre necesitatea ca toți Românii să fim solidari în luptă, corul condus de priceputul conducător și compositor Miclea Nistor, plugar, a cântat două cântări frumoase. Părintele Gh. Danescu, în cuvinte bine simțite a salutat pe Dl Cătuneanu, pentru cinstea ce face comunei Berliște de a o cerceta și de a lumina poporul, așa precum luminează pe studenți dela catedra universitară.

Luni în 24 Sept. Dl Prof. Cătuneanu însoțit de Dnii Axente Țăranu, Iosif Dunca, Păr. Neda și Șt. Peneș au ajuns până la Anina, iar de aici în societatea Dlui Ioan Negru — un luptător neobosit din Reșița, — au trecut peste Reșița, Remetea, Pogăniți, la Lugoj.

Aici erau așteptați de Dnii Dr. Const. Murariu, președ. organizației L. A. N. C. din Severin, Vasile Cărpinișean președ organizației din Lugoj, Iosif Popescu, Păr. Ioan Medelean, Cor. Halas și Aurel Secoșan.

La oarele 18½ Dl Prof. Cătuneanu a ținut conferința anunțată, despre *Francmasonerie* în sala Casinei românești, în fața unui public numeros.

Intreagă asistența a rămas adânc impresionată de felul cum operează din umbră Jidanii prin instituția francmasoneriei în contra Tronului și a Bisericii, a Statului, a armatei și a familiei.

După conferință, delegații organizațiilor din județ în număr de 25 persoane s'au întrunit în Sala mică a hotelului „Dacia".

Au vorbit dl Dr. Constantin Murariu și I. Fotiade, președ. studenților dela politechnica din Timișoara — cărora le răspunde dl Prof. I. C. Cătuneanu.

Vorbește apoi dl Vasile Cărpinișan și Preotul Ioan Medelean — cărora deasemenea le răspunde dl Cătuneanu relevând frumoasele, înflăcăratele și hotărîtele cuvinte ale unui slujitor al altarului. Vorbește apoi dl Ștefan Peneș, iar dl Dr. Const. Murariu încheie mulțumind celor ce au vorbit și în deosebi dlui Profesor Cătuneanu pentru conferința ținută și pentru sfaturile frumoase ce a dat Românilor.

In 25 Sept. au fost așteptați în gara Arad de Dnii Dr. Dionisie Benea, Florian Sferdian din Bocsâg, Gh. Cismaș din Pecica, D-tru Trifulescu din Păuliș, Alexandru Grozescu din Arad și Gh. Brad din Miniș. Ca și până aici dl Profesor Cătuneanu, îndeamnă pe cei prezenți la o propagandă mai intensivă, pentru înregimentarea de noui membri, pentru ca atunci când alegerile electorale ne vor bate la ușă, oștașii L. A. N. C. să-și trimită în parlament pe fruntașii lor. Și dela tribuna parlamentului să demaște uneltirile oculte ale Jidanilor, și să lupte pentru drepturile Românilor, azi oropsiți nedreptățiți și sclavi economicește la Jidani, în țara lor.

Cronicar.

Organizarea L. A. N. C. la Suceava.

In județul Suceava a pornit Liga o vie activitate. S'au ținut mai multe întruniri și consfătuiri în diferite părți ale județului, precum în com. Botoșana, Bosanci, Poieni lângă Solca, Costâna, Părhauți, Stupca, Drăgoești, Ilisești, Brașca, Pătrăuți, Slobozia-Pruncului, Linzii-Humorului, Pârteștii de jos și altele. In com. Stupca s'a ales un comitet in frunte cu preș. *Samuil Murgu,* vice-preș.: *Teodor Brăteanu,* secr.: *Ilie Grig. Saghin.* Acest comitet a și început propaganda între membri vechi și pentru a convinge noi membri.

In com. Mitocul-Dragomiraci s'a format un nou comitet în frunte cu preș. *I. Franciuc,* vice-preș. *Vatamaniuc* și *Saghin A.,* stegar. *V. Spac.* Aici se amintește acelora, cari au plecat din Ligă în partidele politice amestecate cu Jidanii, că au plecat și de sub steag și nu mai au nici o legătură cu steagul, deoarece și-au călcat jurământul. Steagul este al acelora, cari au rămas în Ligă și al acelora cari au intrat și vor mai intra.

Sfințire de steag.

Miercuri 29 August s'a sfințit steagul L. A. N. C. în Slobozia-Pruncului cu deosebit fast. Au luat parte ca delegați cu steaguri din com. Poieni *V. Hojbotă,* din com. Botoșana *Teodor și Petre Ghiață,* din com. Pârteștii de sus *Casian Țabrea,* din Ipotești *Petre Hostiuc,* precum și steagul județului cu *I. Pșebilschi* și cu preș. jud. *George Cârlan,* a luat parte o delegație numeroasă din com. Românești cu preș. *Ars. Gafencu,* preș. din Călinești *Ienache Art. Lucan* și ca reprezentant din partea jud. Dorohoi, preș. com. Grămești, *George Surugiu.*

După masă s'a reprezentat o piesă de teatru, „Vremuri de restriște" de Corneliu Georgescu. Aici merită toată lauda tineretul L. A. N. C. în frunte cu dnii *Ienache, Pauliac și Popescu.*

***

Convocare.

Membri Consiliului județean al L. A. N. C. jud. Suceava, (adică preș., vice-preș și secr. consiliilor comunale) sunt invitați a lua parte la o ședință pe ziua de Joi **4 Octomvrie** a. c. la *orele 10 dim.* în sala *Dom-Polski* din Suceava. Președinții cari vor fi împiedecați de a lua parte,

vor trimite delegaţi cu împuternicire dela ei.

La ordinea zilei:

1. Alegerea preşedintelui şi consiliului judeţean L. A. N. C.
2. Fixarea listei de candidatură la consiliul judeţean, care s'a disolvat.
3. Chestiuni de organizaţie şi intensificarea activităţii L. A. N. C.

Preş. cons. judeţean:
Prof. George Cârlan.

Secretar:
Prof. Mihai Polocoşeriu.

O datorie de împlinit.

Reproducem mai jos următorul fragment din excelenta revistă *„Solidaritatea creştină“* ce apare la Brăila sub direcţia Dlui Mihailescu—Floridor, pentru ca toate publicaţiile indicate regulat marelui public în „Infrăţirea românească“ drept presă antisemită să-şi înţeleagă datoria de a se sprijini unele pe altele, aşa cum prin rândurile de mai jos *„Solidaritatea creştină“* sprijină cu suflet larg, cald şi înţelegător „Infrăţirea românească“:

„De procurat şi de citit.

Articole interesante şi documente preţioase, ce pot călăuzi pe ori şi cine, în chestiunea naţională şi creştină; documente isvorîte din realitatea faptelor, se pot găsi în revista: *Infrăţirea Românească,* din Cluj, unde d-l profesor universitar I. C. Cătuneanu scrie şi a publicat în mai multe numere consecutive, despre: „Mihail Kogălniceanu şi Vasile Alexandri în luptă cu Jidani“.

Toată lumea noastră creştină va câştiga neînchipuit de mult, citind aceste documente. Tineretul mai ales, cum şi acei cari doresc să cunoască ce preconizau, la timpul lor, marii noştri patrioţi şi ce, depe vremuri urmăreau Jidanii.

Prin ochii minţii fiecăruia, să ne întrebăm, unde am ajuns astăzi din neprevederea factorilor răspunzători şi a noastră a tuturor?...

— Ar fi neapărat necesar, să-şi procure tot creştinul colecţia revistei: „Infrăţirea Românească“ şi să se aboneze la această nepreţuită făclie nestinsă a neamului, care apare la Cluj, str. Bob Nr. 7 şi încălzeşte sufletele, dând lumină românismului de pretutindeni.

Solidaritatea Creştină“.

INFORMAŢIUNI

Dlui Prefect Partenie Dan — Cluj. *Din pretinsele binefaceri ale liberalilor faţă de Moţi.* Atragem atenţia Dlui Prefect de Cluj, că binefacerea cântată de Dsa ca reprezentant al guvernului la Beliş—Bălceşti cu prilejul aşa zisei împroprietăriri a comunelor moţeşti, că împroprietărirea cu păşuni aduce fostului latifundiar şi ucigaş cunoscut al Moţilor, Urmanczi, şi pe deasupra *optant,* un preţ de expropriere de aproximativ *40 milioane* socotind cele 28.000 jugere cu preţul de 1200—1500 lei jugărul; iar în schimb Moţilor le dă în mare parte stânci goale şi nici un singur copac dela Urmanczi, a cărui pădure a fost scutită pentru Jidanii şi politicianii dela societatea Călăţele.

Acesta-i tristul adevăr, Domnule Prefect; du-te la Bucureşti şi luminează pe superiorii D-tale, că nici-odată, Moţii din sărăcia lor, nu vor putea plăti această sumă.

*

Ştiri dela fraţii din America. Sborul New-York—Bucureşti pe care îl va întreprinde ing. constructor şi aviator român George Fernic, în decursul lunei Septembrie a. c. este asigurat din punct de vedere financiar, prin contribuţia fraţilor noştri şi a societăţilor româneşti din lumea nouă. Acest sbor se va face pe un avion construit de însuşi aviatorul George Fernic.

Dorim deplin succes ing. George Fernic în acţiunea ce întreprinde, pentru ca sbuciumul şi încordarea minţii româneşti să-şi găsească atât recompensa morală cât şi cea materială.

*

In Cleveland Ohio se adună cu sârguinţă fondurile necesare pentru ridicarea unei tipografii moderne pe seama ziarelor româneşti „America“ şi „Românul“ şi o „Casă Naţională“, care să poată servi de model. Felicităm pe fraţii de peste ocean pentru activitatea lor culturală-economică românească.

*

„Sentimentul religios în literatura poporană“ e titlul interesantei lucrări a dlui prof. O. Constantinescu, apărută de curând la Chişinău — cuprinzând cercetări întreprinse asubra sentimentului religios din literatura noastră poporană, din colinde, doine şi balade, având în vedere înalta judecată morală a poporului nostru asupra Dumnezeirii şi frumuseţea concepţiunii lui despre viaţa spirituală şi religioasă şi tratând elementele religioase cele mai importante în literatura noastră poporană, ca: Dumnezeu, Maica Precista, Hristos, naşterea, răstignirea şi moartea lui Isus, sfinţii, raiul şi iadul, crucea, botezul şi credinţele, călugăria, preot, stele, moartea, icoane, superstiţii, blesteme. Cât priveşte restul domeniului literaturii poporane — bocete, oraţii, basme, ş. a. autorul îşi rezervă dreptul pentru viitor.

Recomandăm cu plăcere această lucrare — în special — tuturor cercetătorilor nepreţuitei comori din literatura poporului nostru, precum şi tuturor acelora cari se interesează de adânca gândire a lui.

*

Jidanii în Ucraina. Karelin membru al comitetului Central executiv al Sovietelor ucraniene rapoartă într'o şedinţă a Preşedintelui Sfatului minorităţilor naţionale din Ucraina despre munca acestor minorităţi. Referitor la populaţiunea jidovească a Ucrainiei, el declară, că această populaţiune numără rotund 1,750.000 de suflete, după ultima statistică. Există deja 69 circumscripţii sovietice jidoveşti. Dintre 1000 Jidani 349 sunt neştiutori de carte. Până acum s'au împărţit 128.000 disetine de pământ printre nouii colonişti jidani. Se găsesc 8000 de unităţi economice. Guvernul a sprijinit pe coloniştii jidani cu 2,500.000 ruble; iar 4 500.000 ruble s'au distribuit acestor colonişti prin mijlocirea „Ozet“ (sigur o societate ocultă jidovească). Intre gospodăriile jidoveşti sunt 240 de colectivităţi de model. Referentul s'a năpustit cu furie contra zvonurilor, că Jidanii nu şi-ar cultiva singuri pământul. Sunt 669 şcoli muncitoreşti jidoveşti.

Din acest raport poţi vedea clar iubite cetitor că Ucraina a luat deja formele unei colonii jidoveşti — bine şi sistematic organizată. Odată ce se va termina cu organizaţia Ucrainiei — Sfatul Inţeleptilor Sionului îşi va îndrepta toate măsurile de organizare — văzute şi nevăzute înspre ţara românească, cu atât mai uşor, cu cât toţi politicianii noştri în frunte cu Guvernul actual se feresc ca de foc, să nu cumva să supere cu vre-un cuvânt poporul jidovesc.

Denunţăm opiniei publice româneşti atât planurile jidoveşti, cât şi laşitatea şi inconştienţa guvernanţilor noştri. Români deşteptaţi-Vă!

*

Aspecte din Târgul-Lăpuşului (jud. Someş). După 10 ani de stăpânire românească în Târgul-Lăpuşului suntem sfidaţi din partea ace-

lora, cari şi azi menţin — par'că în mod manifest şi direct pentru a-şi bate joc de noi, — pe restaurantul băncii maghiare din centrul pieţii inscripţia: „Nagyvendéglő", cu litere de 50 cm. Acest fapt jigneşte pe toţi oaspeţii, vizitatorii şi locuitorii români ai acestei comune, rămânând indignaţi, revoltaţi şi desconsiderând conducătorii ei. Credem, că admiterea menţinerii acestei inscripţii vechi provine din *eroare*, sau obişnuinţă, pe care eroare dl primar N. Perhaiţă încurând o va îndrepta înlăturând astfel contestabilitatea faptului, că e cu adevărat Român şi conştiu de chemarea sa.

*

Congresul Uniunii foştilor Voluntari, anul acesta a fost fixat la Braşov pe ziua de 20 Septemvrie. Congresul l-a deschis la ora 10 a. m. dl Dr. Victor Deleu, preşedintele U. F. V. în sala Teatrului Naţional „Astra", fiind prezenţi câteva sute de delegaţi. Din cuvântarea de deschidere a preşedintelui, din raportul secretarului general Dr. Nicolae Cărpinişan, din cuvântările d-lor Dr. Valer Pop, Dr. Pompeiu Nistor şi alţii, nu respiră decât doleanţe, doleanţe şi plângeri. Uniunea foştilor Voluntari nu a fost ajutată cu nimic de guvernele perândate dela Unire şi până acum, oricât au fost de durabile sau efemere. Nici una din formaţiunile politice nu s'a gândit mai serios la acei luptători, cari la un moment dat au primenit frontul român şi au ridicat moralul trupelor române în mod considerabil.

In ciuda acestor vremuri vitrege voluntarii se organizează, numărul organizaţiilor lor judeţene şi comunale creşte. In legătură cu acest congres într'un număr viitor vom relata pe larg chestiunea voluntarilor, care acum este mai actuală decât oricând, acum când se împlinesc 10 ani dela unire.

Dăm mai jos noul comitet central ales la acest congres.

Preşedinte: Dr. Victor Deleu.

Vice-p eşedinţi: Dr. Valer Pop, Dr. Florian Medrea, Dr. Pompeiu Nistor.

Secretar general: Dr. Nicolae Cărpinişan.

Membrii: Dr. Voicu Niţescu, Dr. Amos Francu, Colonel Sebastian Brânduşa, Colonel Alexandru Vlad, Dr. Petru Nemoianu, Carol Stăniloiu, protopop Ion Podea, Dr. Ion Vescan, Iosif Albon, Dr. Petru Meteş, Dr. Aurel Neguş, Dr. Niculai Crăciun, Căpitan Şiancu, Ion Onescu, Dr. Emil Boeriu, Ion Agârbiceanu, Dr. Laurenţiu Gabor, Dr. Nicolae Precup, Dr. Traian Burcuş, Dr. Victor Ciurdariu, Dr. Tit Liviu Trifu, Nicolae Buştea, Vasile Chirvase, Victor Branişte, Gheorghe Bucşa şi Dr. Ion Ţeţu. Din comitetul central al U. F. V. mai fac parte şi preşedinţii organizaţiilor judeţene.

*

Procesul comuniştilor la Consiliul de Răsboiu al corpului VI Armată. Mai bine de o săptămână au fost aduşi în faţa Consiliului de războiu din loc, o serie de indivizi, cari prin activitatea lor ocultă nizuiau la subminarea temeliei statului nostru. Hoarda aceasta finanţată de *Comintern* din tezaurul român dela Moscova, a fost condusă în mod indirect de Aradi Victor, cunoscutul anarchist şi membru în comitetul ocultei comuniste pentru Europa centrală şi Balcani, al cărui prezident este iscusitul zis sociolog Jászi Oszkár zis Iakobovici, domiciliat actualmente la Viena. Dealtfel acum doi ani am mai amintit despre scopurile aşa numitei „Társadalomtudományi társaság" (Societate de studii sociale) din care făcea parte Aradi Victor împreună cu alţi comunişti trimişi de Jászi la noi, după defecţiunea revoluţiei comuniste din 1919, (Ungaria.)

Mai întâiu să facem apelul nominal al acelor compăruţi în faţa justiţiei militare: *Victor Aradi* supus ungur, tolerat la noi ca emigrant, domiciliat Cluj, Str. Grădinilor No. 13, a luat parte la toate consfătuirile comuniste din Ardeal; omul de legătură între diferitele corporaţii zise muncitoreşti dela noi şi Jászi apoi cu Willi Münzenberg dela Berlin; *Dr. Havas Andrei* cetăţean român, venit la noi în 1912, domiciliat la Cluj, fost consilier municipal Oradea; *Müller Kálmán, Grünvald Ármin, Simó Géza, Schmidt Ioan, Zoon Alexandru, Kahana Jolán, Imre Aladár, Koltek Imre, Heigel Ioan, Radici Carol, Klein Petru, Kőváry Gábor, Bucova Francisc, Lénárdt Irma, Braun Jolán, Steinhardt Herman, Csizmadia Francisc, Neumann Ernest, Jungberth Gheorghe, Dr. Kertész Dezső, Weisz Jolán, Inginer Freund Francisc, Schwarz Frederica, Gubis Adam, Dr. Szántó Dezső, Baga Ioan, Klein Eugen* şi alţii. Cei mai mulţi domiciliaţi Oradea-Mare, ceeace este un indiciu, că aceşti indivizi *filoromâni* (?) nu sunt străini de provocaţiunile cu ocazia congresului studenţesc dela Oradea Mare, lucru pe care l-am amintit la timp în „Infrăţirea Românească" şi care de atunci putea servi drept pistă organelor noastre de siguranţă. Nu am mai fi tradus studenţi nevinovaţi în faţa consiliilor de războiu, nici nu am fi despăgubit şi îngrăşat Jidanii, cu milioanele scumpe al Ministerului de Culte.

Că aceştia au împrăştiat manifeste incendiare comuniste la noi în ţară, că au ţinut conventicole cu scop subversiv şi conferinţe restrânse cu idei nepermise de constituţia noastră, nu mai este nici-o îndoială. Credem, că justiţia militară îşi va face pe deplin datoria, având piese doveditoare de mare importanţă.

Desfidem anumita presă, care ia apărarea acelora, cari ne subminează ţara, iar bravului comisar de siguranţă *Carol Chendi*, care este atacat de această presă şi care a descusut întreg complotul ajutat fiind de serviciile de siguranţă şi poliţie din A-deal îi zicem „înainte cu curaj".

Intr'un număr viitor vom da un studiu de ansamblu în legătură cu acest complot.

*

Domnule Director,

Pentru restabilirea adevărului rog a publica în coloanele revistei D-voastră următoarele:

Preşedintele Centrului studenţesc „Petru Maior" din Cluj n'a fost bătut de alegători! Afirmaţiunile din 24 Septemvrie a. c. ale ziarului „Patria" sunt tendenţioase şi de rea credinţă. — Sunt produsul maladiv a unei fantezii, pe care Domnule Director prin controlul D-voastră ar trebui s'o readuceţi la realitate. N'aşi vrea să cred, că insultele din 24 Septemvrie îmbracă haina unei răsbunări personale, şi dacă totuşi este aşa, atunci Vă declar, că partea adversară e lipsită complectamente de bunul simţ ce trebuie să caracterizeze un gazetar. — Nu prin calomnii îşi vor ajunge scopul Domnii interesaţi. Nu prin versiuni, întru nimic controlate şi mai puţin încă posibile de a fi probate ca adevărate, se face carieră gazeterească. — Ori e'n psichologia raportorilor de-a colporta după urma lui „nesemnat" toate balivernele prin cari cineva poate fi calomniat? Nu voi discuta în coloanele ziarului Dv. ce m'a dus la Lechinţa. — Asupra atitudinii mele mă consider obligat a da desluşirile necesare în prima şedinţă plenară a Centrului Studenţesc. — Dar pentru restabilirea adevărului, repet, că la Lechinţa şi nici în altă parte a judeţului Năsăud nu a fost bătut nimeni.

Prin notiţa D-Voastră domnilor dela „Patria" Vă înşelaţi dacă credeţi, că aţi aruncat o nouă umbră pe fruntea studenţimii române.

Studenţimea nu a fost angajată cu nimic în alegerile dela Năsăud, iar Preşedintele Centrului „Petru Maior" departe de a fi compromis, are cre-

dinţa, că şi-a făcut datoria. — In ce mod, voi da la timp toate lămuririle şi poate chiar în coloanele „Patriei“.

Ca Preşedinte al Centrului Studenţesc Cluj am ţinut să fac această rectificare, iar ca om, întrucât nu voi cunoaşte pe autorul calomniilor mă voi adresa justiţiei.

Primiţi Domnule Director asigurarea consideraţiunii mele.

Teodor Vidican.
Preş. Centrului P. M. Cluj

*

In judeţul lor natal. Aflăm din ziarul „Argus“ ce apare la Bucureşti nr. din 26 Sept. 1928 că la Piteşti s'a constituit „Uniunea angrosiştilor de băuturi din Argeş“, compusă din următoarele persoane:

Radu Eftimie Ionescu, preşedinte, *Raul Rosenthal* vice-preşedinte, *A. Haimovici* casier, *Iancu Abramovici* secretar, iar membri: *A. Tefas, A. Glükmann, Pascu Baruch, M. Leibovici, A. Hascal şi I. Feinstein.*

Afară de preşedinte toţi sunt Jidani!

Observă Domnule cititor: într'un judeţ unde nu sunt de cât foarte puţini Jidani, întâlnim totuşi numai Jidani — afară de preşedinte — la susmenţionata Uniune!

Inţelegi D-ta politica lui Iuda de a acapara comerţul cu băuturi spirtuoase şi a le debita spre otrăvirea populaţiei autohtone?

Acest fapt demonstrează odată mai mult cum se aplică metoda destăinuită în Protocoale. Numai guvernanţii noştri nu văd şi nu pricep nimic. Ce ziceţi Domnilor Brătieni, cu politica Dv. pretinsă naţională, despre acapararea jidovească săvârşită chiar în judeţul Dv. natal?

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

„Apărarea Naţională” — Iaşi.
„Apărarea Naţională” — Arad.
„Solidaritatea Creştină“ — Brăila.
„Sentinela” — Focşani.
„Buzduganul” — Buzău.
„Svastica Bănatului” — Timişoara.
„Chemarea” — Botoşani.
„Facla Românească” — Bucureşti.
„Pământul Strămoşesc” — Iaşi.
„Deşteptarea” — Huşi.
„Libertatea” — Orăştie.
„Lumea şi Ţara” — Cluj.
„Lumina satelor” — Sibiu.

*

Consiliul L. A. N. C. din Suceava (Bucovina). Publicăm mai jos convocarea organizaţiei L. A. N. C. din Suceava, ca un model demn de imitat de către toate organizaţiunile ligiste din ţară:

„*Suceava*, în Sept 1928.

Domnule Preşedinte,

Sunteţi invitat să luaţi parte împreună cu d-l vicepreşedinte şi d-l secretar al L. A. N. C. din com. Dv. la şedinţa consiliului L. A. N. C. în Suceava, sala Dom-Polski, Joi în 4 Octombrie orele 10 dimineaţa.

La ordinea zilei:

1. Alegerea consiliului L. A. N. C.
2. Stabilirea listei de candidaţi la consiliul judeţean, care s'a disolvat.
3. Darea de seamă asupra situaţiei L. A. N. C.
4. Intensificarea propagandei în judeţ.
5. Eventuale.

Având în vedere importanţa acestei şedinţe, Vă rog să luaţi parte numai decât.

Preşedinte,
prof George Cârlan.

Secretar,
prof. Mihai Polocoşeriu.“

*

Banca Jidovească Marmorosch Blank & Comp. cumpără acţiile Băncii „Albina“. Suntem informaţi de corespondentul nostru din Banat, că un Român uitat de sine, dar cu vază printre intelectualii bănăţeni, s'a făcut unealta Jidanilor dela Marmorosch Blank & Comp. pentru ca să cumpere acţii de ale băncii „Albina“ din Sibiu.

Ce crezi iubite cititor, *cu ce gând?* „Albina“ este cea mai bătrână, cea mai mare şi cea mai solidă bancă românească din nordul Carpaţilor — Jidanii fiii deavolului nu pot vedea cu ochi buni situaţia înfloritoare a unei bănci româneşti, deci caută să pătrundă în sânul ei ca apoi s'o distrugă.

Români! Luaţi aminte şi apăraţi cu hotărîre, instituţiunile noastre economice, care sunt adevărate fortăreţe ale neamului nostru, în contra duşmanului nesăţios, — ce vrea să ne distrugă — cunoscuţi sub numele de Jidani.

*

In atenţiunea autorităţilor din Braşov. In strada Lungă No. 127 locueşte un Jidan Király Márkus. Acest individ a fost negustor de porţelănărie, însă prin anumite manopere a reuşit să rămână dator diferitelor fabrici sume, pe cari acestea din urmă n'au avut de unde le rambursa de oarecare sfântul Iudeu nu avea nimic pe numele lui. A mai făcut furnituri diferite, unde a mai încurcat în datorii diferiţi oameni de afaceri cinstiţi....

De un timp încoace, obloanele prăvăliei s'au deschis larg, având în vitrină, un pepen şi o sticlă cu apă minerală. Insă în fiecare seară muncitori români, beau din sticluţe, cari nu ar avea aparenţa de vase din care să bea apă, se incing jocuri şi cântece de se cutremura strada. Nenorociţii cari se alimentează în acest local murdar, sunt Români de prin judeţele Someş, Cluj, Sălaj. Bieţii Români, nu sunt mâncaţi destul de Jidani la ei acasă, îi mai caută şi la Braşov, unde sunt destule ospătării pentru ei conduse de Români şi în acelaş timp, cu brevet în regulă. Poliţia şi administraţia financiară din Braşov este indicată să cerceteze cazul.

*

Fioroase progromuri împotriva Evreilor în Lituania. Ziarele din Kowno, (Lituania) aduc ştirea că în oraşul Wilkowszki s'a întâmplat un fioros pogrom împotriva Evreilor. Acţiunea antisemită era condusă de organizaţia fascistă „Lupu de fier“.

Progromiştii, în frunte cu preşedintele lor Grigohomas—Slovwacki, au pătruns noaptea în locuinţele Evreilor şi au tăbărît orbeşte asupra bărbaţilor şi copiilor, lovindu-i sălbatic şi necinstind femeile.

Apoi au manifestat în stradă, unde deasemenea au maltratat crunt pe trecătorii evrei.

Spitalul Wilkowyszki este plin de răniţi, dintre care foarte mulţi în stare extrem de gravă.

In timpul măcelului nocturn poliţia lituană n'a făcut nici o intervenţie.

Această ultimă ştire, din Lituania, dă pe faţă încă odată situaţia Jidanilor paraziţi, în mijlocul celorlalte popoare, cari se apără, prin violenţe, împotriva parazitismului jidănesc: când Statul nu le apară pe cale legală!

Politicianii şi Jidanii din România, să mediteze puţin asupra acestui adevăr valabil pretutindeni — *pentru motivele mult lămurite, de către doctrina cuzistă — şi pe care* faptele *îl ilustrează constant.*

„Apărarea Naţională“.

*

Toţi acei domni abonaţi la Revista noastră, cari nu doresc ca numele lor să fie publicat la Poşta Administraţiei, printre acei abonaţi cari şi-au achitat abonamentul, sunt rugaţi să binevoiască a ne comunica aceasta şi noi le vom satisface această dorinţă confirmându-le plata prin chitanţă şi carte postală adresată personal.

Administraţia Revistei